

Toto místo jest vyhraženo pro známého
R. HURTA,
KREJČÍHO A KLOBOUČNÍKA,

— jenž vlastní největší sklad —
 sokolských klobouků, košil, pásů a monogramů, cvičebních košil,
 odznaků, hotových obleků cvičebních pro žáky. Stejnokroje zhotovují a zasílám do kterékoli části Spojených Států. — Vše v cenách nejnižších.

R. Hurt, krejčí a kloboučník, 593 Blue Isl. Av., Chicago, Ill.

SEVERŮV BALSÁM

— PRO —
PLIČNÍ NEDUHY

jest nejlepší lék

proti kašli, chrapotu, kataru hrtanu a průdušek, nastužení, chřipce, zánětu, bolestem v krku, počátkům součotín a proti všem nemocím plic. Cena 50c. a 25c.

Na prodej ve všech lékárnách.

Proti zácpě berte

Severovy Pilulky pro játra

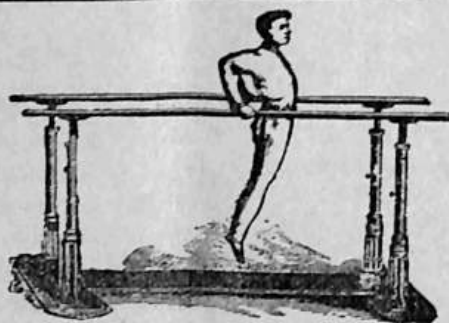
ZA 25c.

Bolesti hlavy, nervosnost, horkost, bolesti nervové jistě a rychle vyléčí

SEVEROVY PRÁŠKY

proti bolestem hlavy a neuralgii.

Za 25c.

JOHN GLOY,

MANUFACTURER OF ALL KINDS OF

GYMNASTIC APPARATUS.

OFFICE,

27 Johnson St., Chicago, Ill.

(Cenníky s vyobrazením náčiní zasílám na požádání zdarma.)

KAREL PITTE

603 Blue Isl. Av., Chic.

Má hojně zásobený sklad

VÝBORNÉ OBUVI

pro pány i dámy.

Cvičební střešice všech druhů pro Sok. za ceny levné.

Sokol Frank Čuchna

JEDNATEL

Čes. Am. Slov. Síně,

592 záp. 18. ul., Chic.

Má výborné nápoje domácí i importované. — Znameníť ležák z prvního českého pivovaru. Pronajímá síň na plesy, zábavy a schůze za ceny mírné.

EMIL POLAK,

1321. první Avenue,
 roh 71. ul., New York.

Vyrábí všeho druhu stejnokroje a potřeby sokolské, střelecké a spolkové vůbec, klobouky a čapky pro pány a chlapce, dětské i chlapecké obleky.

Hojný sklad modního zboží pro pány, kufry, vaky, torby, peněženky a řemení u velkém výběru.

Dodavatel Těl. Jednoty „Sokol“
 v New Yorku.

J. Nájemník,
 82-84 Fisk St. Chic.

— vyrábí vyborne —

ŠUMICÍ NAPOJE

i poslouží jimi vždy se vzornou správností a za mírné ceny.

Česká kancelář

CONSULA H. CLAUSSENIUSA,

Sokol Jan Spěvák, ředitel,

314—316 z. 18. ul., Chicago, Ill.

Nejrychlejší dobývání dědictví z Čech — nejlačnější přeplav.

Porada zdarma obratem pošty.

VÁCLAV B. DIBELKA,

ARCHITEKT.

Učitel kresby na Vyšší škole.

Úřadovna, 533 záp. 60. ul.

Odvětví v č. 588 z. 18. ul.

Chicago, Ill.

U br. jednatele
 výkonného vý-
 boru dostati lze
 ještě 12 Sborní-
 ků Sokolských
 pro rok 1896 po
 33 centech.

SEVERŮV
Olej sv. Gottharda

zahání boule, reumatismus, dnu, píchání u žeber, bolesti na prsou a v zádech, suché lámání, ústřely, záněty a všechny bolesti revmatické a neuralgické. Jest to nejlepší mazání. Cena 50 ctů.

Na prodej ve všech lékárnách.

Kdo chce

úplně vyléčiti revmatismus, bolesti v zádech, strnulost a stuhlost údů, nechť natírá se Severovým Olejem sv. Gottharda a užívá

Severův Lék
proti revmatismu

za \$1.00.

SOKOL AMERICKÝ.

Entered at the Post Office at New York, N. Y., as Second Class Matter.

Ročník XVIII.

NEW YORK, 15. ČERVNA 1896.

Číslo 6.

Předplatné pro členy na rok.....50c
Pro nečleny.....50c.
Do Čech na rok.....1 zl. 50 kr.

ORGÁN NÁR. JED. SOKOLSKÉ.

Pořadatel: Dr. K. Štulík, 525 S. Lincoln St., Chicago, Ill.
Tiskár a výpravčí: F. Lier, 410 East 71st Street,
New York, N. Y.

Listárna redakce. — Příspěvky a dopisy do Sok. Am. musí být v rukou pořadatele do 6. dne měsíce, v němž mají býtti uveřejněny. Rukopisy uschovají se na dobu 3 měsíců, pak se zničí.

Listárna výpravčího. — Přestěhování nechť oznámí výpravčímu přesídlivší Sokol sám, možno-li do 3. neb 4. toho kterého měsíce, s podotknutím, ku kterému sboru náleží. Nové, odstouplé a vyloučené členy nechť oznamuje tajemník neb účetní výpravčímu pravidelně každý měsíc.

OBSAH.

Pomozme! — K závodům. — Pravidla k závodům v St. Louisu. — Na obranu Sokolstva česko-amerického. — Pravdu sobě mluvíme a t. d. — O tělocviku dospělých s hlediště lékařského (v pokračování). — Odpověď Dennice Novověku. — Od nas. — Sokol Americký. — Cvičení na nářadí; od Jana Mendíka, spol. cvič. N. J. S. (v pokračování). — 15. zpráva cvičitelská; od téhož. — Zprávy ze žup: Chicagské, Východní a Západní. — Dopisy: Z Westfieldu, Chicaga, Baltimore, Humboldt, Newarku, St. Louisu, New Yorku a Cedar Rapids. — Zápis o schůzi výk. výboru a účetní zpráva jednatele.

Pomozme!

Každý z nás zvěděl o ohromné spoustě, jaká spůsobena v St. Louisu, Mo., hrozným cyklonem, dne 27. m. m. V městě tom, v němž sjeti se máme již za dva měsíce k závodům N. J. S., jest mezi těžce na majetku postiženými také Těl. Jed. Sokol. Tělocvična její, kterou byla před dvěma lety zakoupila, byla cyklonem tak spustošena a pobořena, že škody počítá se na 3000 dol.

A peněz není k uhrazení této škody, k opravě tělocvičny. Tu nutnou jest pomoc a především od sborů sokolských.

Jest sborů sokolských v N. J. S. skorem čtyřecet. Mezi nimi jsou sbory, které snadno mohou několika sty dollarsy přispěti. Také z pokladny N. J. S. měl by se příspěvek neštěstím stíženě jednotě v St. Louisu povolit. Měli jsme peněz na americké oddělení na Národopisné, měli jsme peněz na dobrovolnou daň Národnímu výboru a České lize, mějme též peněz pro sbor, jenž tak krutým a neočekávaným neštěstím stížen!

Při dobré vůli, budeme-li ve všech sborech štedřími, můžeme toho dosáhnouti, že nebude v T. J. Sokol v St. Louisu již o příštích závodech jediné zarmoucené tváře sokolské, pro utrpenou škodu na tělocvičně. A radost jejich bude jistě i radostí naší, bude nám odměnou tou nejlepší! — Na zdar!

K závodům

Několik novot poskytnou nám příští závody v St. Louisu a to novot žádoucích. Bude závoděno v prostných a ve cvičení tyčemi a mimo to bude uspořádáno veřejné cvičení. Přiznejme se, že dosud neviděli jsme Sokoly americkými provésti řádně prostná, neb cvičení tyčemi ať již tato neb ona provedena při jakékoli příležitosti. Cvičení na nářadí všude posud věnovalo se tolik času, že vše ostatní zůstalo ležeti ladem. Prostná konečně uznána za tak důležitá, že jim popráno též místa na závodisti. Nechť počátek ten urovná jim cestu, by dostala se v každém sboru do každé hodiny cvičební.

Také konečně bude soudci závodními přihlíženo k chování se boreů na závodisti a cvičiteli, který družstvo své po čas závodů v nejlepším pořádku udrží, bude vysloveno při rozdělování cen čestné uznání, jakož i ostatním členům tohoto družstva.

I k tomu bude přihlíženo, aby borci dostavili se v čas k závodům, i by se nemusilo na milost jednotlivců čekati. Nepochybujeme o tom, že jsme rok od roku lepšími, že stará nemístná a snad časem hrubá revnivost závodní dávno nás již opustila i místo její že zaujala snaha opravdu bratrská, vyniknouti v dobrou nad ostatní.

Proto očekáváme bezpečně, že sjezd náš v St. Louisu bude jen slavností sbratřovací, v níž setkáme se a poznáme co členové jedné rodiny, naši milé Nár. Jed. Sok., k níž všichni věrně stojíme a jejíž další utužení a rozkvět v mnohém záviseti bude na počínání si našich boreů na závodech.

Těmito chceme a také ukážeme, že víme dobře jak plniti máme svůj úkol, bychom dospěli cíle žádoucího i přes překážky mnohé nám v cestu stavěné. Na zdar!

Pravidla k závodům v St. Louisu.

Počátkem t. m. byla poslána tělocvičným výborem N. J. S. všem sborům pravidla, dle nichž bude se v St. Louisu závoditi. Mnozí očekávali pravidla ta již netrpělivě, a to hlavně ti závodivější. Teď, majíce pravidla již v rukou, budou se moci náležitě připraviti, i nebudou ničím na závodisti překvapeni. Máme za to, že časné vydání pravidel uspokojilo všechny. Pročetli jsme je a tu jsme našli, že jsou úplná i jasná, i že nebude třeba k nim žádného zvláštního výkladu, i že tudíž nebude také třeba nějaké předzávodní schůze boreů, k vůli objasnění pravidel. Zkušenosti, jichž jsme o závodech již nabyli, patrně sloužily sestavovatelům pravidel přítomných za základ.

Jest v nich viděti snahu, aby krkolomná cvičení borecí o závodech prováděna nebyla a to ani jednotlivci ani četami. Ustanoveno totiž, že bude se stupeň nesnadnosti výkonů volných, a to jak četových tak i jednotlivců, počítati pouze do čísla čtyř. Tím vymezí se cvičení tak zvaná zvláštní a vrcholová.

Skoky provedeny budou bez můstku patrně všechny, ač u skoku do výše tak udáno není.

Borcům ukládá se, aby každý opatřen byl k závodu ve cvičeních tyčemi, vlastní tyčí železnou, 36 paleč dlouhou, plnou, černou a palec v průměru. Splnění tohoto ustanovení jistě nikomu obtíží činiti nebude.

Mimo jmenované v pravidlech závody bude lze borcům účastniti se libovolného závodu, když se k takovému aspoň 5 boreců přihlásí. Tu rádi bychom viděli, aby aspoň šplhání a břemena nezůstaly zapomenuty; vždyť je jen žárlivost závodnická byla macešsky na posledním sjezdu ze závodistiště zapudila.

Na obranu Sokolstva česko-amerického.

Každý Sokol, který četl Dennici Novověku ze dne 20. dubna t. r., byl nemálo roztrpčen nad bezpříkladným a nespravedlivým snižováním Sokolstva česko-amerického, kterého se dopustil redaktor zmíněného listu.

Nemínil jsem vůbec na takové napadení odpovídati z toho důvodu, že pisatel není zasvěcen ve pravý stav Sokolstva zdejšího, že nezná právě poměry a tudíž že by vysvětlování jemu bylo marným. Jelikož se však opět vyskytla v Dennici Novověku nová poznámka proti Sokolstvu česko-americkému pronesená jedním prý „obětavým“ Sokolem, nemohu snést, bych na tu zlomyslnost neodpověděl a neřekl několik slov pravdy zmíněnému pisateli do očí. Dotyčná poznámka v Dennici Novověku zní následovně:

„Sokol, který po řadu let nadšeně a obětavě sloužil myšlence sokolské v tom přesvědčení, že podle síly své přispívá ku zvelebení charakteru a ducha mladého pokolení českého, poznává, že se klamal. Píše nám:

„V poslední Dennici stranu Sokolů vyslovil jste velikou pravdu. Jsem Sokolem již hezkých pár roků, prodělal jsem již něco a znám poměry ve mnoha jednotách a činné členy všech. Hlavní snahou všech jednot jest v tělocviku vyniknouti, aby o závodech byly mezi vítězi, ale prostředky, jimiž se ku předu dostanou, jsou věci vedlejší. Schůze boreců před závodnickým cvičením jest nejpálčivější ze všech. Směr, jakým se Sokol dnešního dne bere, není národu ku prospěchu ani v nejmenším, spíše mu škodí. Kdyby dnešního dne sbory sokolské zanikly, národ by tím žádné ztráty neutrpěl. Dnešního dne jest tělocvik považován za hlavní účel Sokolstva, kdežto tělocvik považován býti má za prostředek k dosažení vznešeného účelu na jakých základech založen byl Tyršem a Fugnerem. Věřte mi, milý pane Šnajdře, mám již zkušenost a prodělal jsem mnohou trpkou zkoušku a o leccems bych se mohl rozpísat, však vyčkám času.“

Že by toto byl schopen napsati Sokol upřímný, jenž obětavě sokolské myšlence sloužil po řadu let, jak sám praví, tomu nevěřím, jelikož věrný Sokol, který po dra-

ně let pracuje ve prospěch Sokolstva, nebyl by schopen napsati takové lži, jaké jsou obsaženy ve výše uvedené poznámce. Sokol věrný, upřímný, ten nikdy nedovede takovým způsobem psáti, ten ví, co Sokolstvo česko-americké jest, co vykonalo a jak pokročilo. Ať již to byl kdokoli, co psal tak zlomyslnou mírně řečeno nepravdu, zasluhuje všeobecného odsouzení, neboť nezná pravý stav Sokolstva a jeho zařízení, jeho snahy a praví li, že již hezkých pár roků jest Sokolem, to si dává velmi špatné vysvědčení, že za tu dobu nemohl poznati ty skvostné prospěšné stránky Sokolstva česko-amerického. Máme ovšem mezi Sokolstvem nejen ve staré vlasti, ale i zde v Americe všelijakou sveřep, která podceňuje vše, co není dle její vůle, aneb co se nekoná dle jejího nařízení, a do této kategorie náleží i tvůrce oné poznámky v Dennici Novověku.

Já patřím k Sokolstvu čes.-americkému skoro od té doby, kdy stvořena Národní Jednota Sokolská, měl jsem příležitost sledovati po celou tu dobu postup a pokrok Sokolstva česko-amerického až po dnešní dobu a vše, co jsem poznal bylo, že Sokolstvo česko-americké věrně přidržel se svého poslání, svého cíle a účelu. Sokolstvo česko-americké vyvíjelo se neustále, zlepšovalo a zlepšuje se stále, tak že v mnohém předčí Sokolstvo ve staré vlasti. Každý jiný, kdo sledoval Sokolstvo po dlouhý čas, ví, na jakém stupni se Sokolstvo nalézalo a na jakém se nalézá dnes.

Směr, jakým prý se dnes Sokolstvo bere, není prý národu ku prospěchu, nýbrž na škodu. Není to příliš smělé a příkré obvinění proti Sokolstvu? Není to urážka těch vznešených ideálů, jimiž se Sokolstvo řídí? Jest Sokola, upřímného Sokola, neb člověka, který snad Sokolem někdy byl, aby takovým způsobem šlapal po všech těch vznešených snahách, cílech a tužbách našich, abý bezpříkladně hanobil naše zařízení?

Co ještě chtí ti sveřepí mrávkárci a opravci, aby Sokolstvo česko-americké činilo, není na tom dost, že pěstuje národnost na této cizí půdě, jež nám jest novou vlastí, není na tom dosti, že udržuje ten český národní život v rozčeření, že se scházejí ku sjezdům cvičebním a jednacím, kde rokují, jak by udrželi národnost naši ve příštích pokoleních? Vždyť my máme jiný účel co se národního snažení zde v Americe týče, nežli Sokolstvo v Čechách a to co konáme je více, než bychom měli konati. Sokolstvo jest to, které udržuje hlavně ten český život, ten skutečně český život v této zemi, Sokolstvo jest to, které přeneslo tu lásku a věrnost k našemu mateřskému jazyku a Sokolstvo to jest, které na prvním místě podporuje každý národní podnik, každou národní myšlenku a přispívá nejen svou prací, ale i peněžitou lživou na oltář národní.

Co chtí ještě ti sveřepí opravci, by Sokolstvo česko-americké činilo? Nevydržují sokolské sbory české buď denní nebo sobotní a nedělní školy, nezakládají české knihovny? Nevychováávají sokolské sbory ryze českou mládež, která nastoupí v budoucích letech naše místa?

Ať ten neb onen člověk, jemuž nezdaří se sokolská zařízení prospěšná národu našemu, zajde do českých tělocvičen, kde mládež se vychovává, kde se tělocvik pěstuje, ať častěji navštíví tělocvičnu neb sokolské schůze, setká

se se Sokoly, pozná je, pozná je v pravém slova smyslu, obcuje s nimi a pak teprve se přesvědčí, jak velice chybil, že napsal slova tak krivá a nepravdivá. Český mladík, který projde školou tělocviku z české tělocvičny, jest vždycky věrným a upřímným Čechem, který se nestane nehodným svých pěstitelů.

Ať vysvětlí pisatel, v jakém ohledu minulo se česko-americké Sokolstvo svého cíle? Jest zde v Americe spolku, který by se více staral o českou národnost, nežli sbory sokolské? Jest zde spolku, jenž by vychovával tak věrné a upřímné Čechy jako Sokolstvo? Myslím, že nikoli. Ci myslí pisatel oné poznámky, že se národnost pěstuje pouze hulákáním hojných „nazdarů“ a „slávy“ až do ochraptění a tlutím otřepaných frází kolem sebe, aneb sáhnutím si na srdce a říkáním: Já jsem Čech a t. d. V takových věcech Sokolstvo česko-americké si nelibuje, Sokolstvo naše koná skutky.

Hlavní snahou všech sokolských jednot jest prý vyniknouti v tělocviku, píše ten Sokol. Vždyť přece musí vědět, jestliže Sokolem jest, že hlavním účelem všech sokolských spolků jest tělocvik. Jinak by sokolských spolků vůbec nestávalo, byly by bezvýznamnými jako jiné spolky. Kdyby pisatel byl skutečným Sokolem, byl by zajisté něčeho podobného nenapsal. Kdyby byl věrným a opravdovým Sokolem, byl by si zajisté přečetl různé sokolské spisy a zejména „Úvahy Dra. Tyrše“ kde na jednom místě by se dočetl následující, jež by uzdravilo jeho nemocnou představu o Sokolstvu našem:

„Vysoká důležitost tělocviku jest v celém civilizovaném světě uznána, vždyť právě proto jej všude parlamenty a vlády do škol zavádějí; jen u nás je snad možno že jednotlivci o p r a v é m účelu Sokolstva se ještě hádají. Jděte, poučte se a čiňte pokání, ne však nesokolským kvílením, nýbrž j a r ý m c v i k e m síly a obratnosti junácké na koni, na hrazdě a na bradlech. Tam hleďte aby Vaše zapadlá prsa hrdě se vyklenula, Vaše ubožácké kůže mohutným svalstvem se obložily, abyste se bázní odnaučili a v závodu odvahy a statečnosti zmužili“.

A na jiném místě opět čteme:

„V shromážděních sokolských nemá se tak zlehka a napolo pohrdlivě o p o u h ě m tom cvičení těla mluvit a dokládati, že myšlenka sokolská v něm nezáleží, že vlastním účelem jednot našich silení ducha jest. Silme jenom tělo, silme tím prostředně též zdatnost vůle své. Pro silení ducha jsou zas tu instituce jiné. A vlastněnictví svoje dokazujeme především též skutkem a dokazujeme je prací v oboru vytknutém. C o ž j s o u s n a d z d r a v í a síla a s n i m i s o u v i s í c í d ě l n o s t a z d a t n o s t národa věci tak malé že bychom se za účel takový styděti musili? Myslím, že žádný pravý Sokol se za to nestydí“.

To napsal náš nesmrtelný bohatýr Tyrš, tvůrce Sokolstva vůbec, a kdyby ti Sokolové, kteří tak rádi naše snahy podceňují, přečetli si jeho spisy, měli by o sobě jiné ponětí. Pochybuji velice, že pisatel měl ponětí o pravém účelu Sokolstva, i že nečetl ani jediného spisu sokolského, když něco podobného mohl napsati. Mohl bych uvést z Tyršových spisů mnoho dokladů, ale my-

slím, že toho netřeba, výše uvedené úplně postačí, aby dokázaly onomu Sokolu, jenž se proti nám staví.

Co již Národní Jednota Sokolská vykonala, anebo vůbec jednotlivé sbory sokolské v ní soustředěné, není třeba zde vypisovati. Veškerá ta vzorná práce jest otevřenou knihou, ležící před zraky veškerého Čestva amerického a to se může každý směle přesvědčit na své vlastní oči, vezme-li časopis sokolský, tlumočnicka to našich snah a bude čísti od založení N. J. S. až po dnešní dobu.

Sokolstvo vykonalo dost a koná dosud — vždyť ani více konati nemůže. Snad nechce onen Sokol aneb pan Šnajdr, aby Sokolstvo stavělo české university a pod.? Ať se blíže vysloví ten opravce, co vlastně má Sokolstvo činiti? Já vím, že Sokolstvo česko-americké jest skutečnou baštou národního života našeho, jest tím pravým buditelem českého života národního zde a co hlavního, podporovatelem všeho, co české jest.

Vznikne-li nějaká myšlenka národní, jsou Sokolové prvními, kteří ji v život uvedou a uskuteční, jde-li o nějaký národní podnik, jsou Sokolové všude první na podporu téhož.

Jak jsem výše pravil, vychovávají se v tělocvičnách muži těch ryzích charakterů, prostí všech přetvárek, vychovávají se tam muži docela jiného druhu, o jichž vlastnostech nemá pan Šnajdr ani onen Sokol toho nejmenšího ponětí a to proto, že nikdy tělocvičnu nenavštěvovali, nenaučili se býti těmi charaktery, jež tělocvik nám vychovává.

Pohleďte na mladíka, který tělocvičnu nikdy nenavštěvoval, porovnejte jej s tím, který je oddán těm vzneseným snahám Sokolstva a poznáte rozdíl nejen co se postavy, vzezření, ale i ráznosti, smělosti a nepoddajnosti týče. „V zdravém těle zdravý duch“ pravil Tyrš, neboť věděl, že v těle chorém se nic zdatného zroditi nemůže.

Kdyby Sokolstvo něčeho jiného si nehledělo mimo pěstovati tělocvik, vykonává tím dost, neboť se stará o tělesnou zchovalost, zdraví, ten nejdrahocennější a nejpotřebnější poklad každého člověka, neboť bez zdraví vše ostatní jest nám ničím, bez zdraví nejsme něčeho schopni.

Tyrš ve svých Úvahách píše: „T ě l o c v i k j e s t p r o s t ř e d k e m k d o s a ž e n í v z n e š e n ě h o účelu“.

Porovnejme činnost Sokolstva našeho se Sokolstvem v Čechách. Nejsme my v mnohém zde pokročilejšími? V staré vlasti mají více příležitosti pěstovati svou národnost, osvědčiti svou sílu a odhodlanost vůči různým zařízením vládním, ale nečiní toho, ač všim právem na Sokolstvu tam hlavně záleží, co hlavním podporovateli toho protivládního hnutí, by domáháno bylo hlučnějším a ráznějším způsobem uzmutých práv. Tam snad by mohla výtku podobná platiti, ale nám na této svobodné půdě americké toho není třeba. Národnost nám žádný neupírá, můžeme ji pěstovati jak mnoho chceme, žádný nás tu v ničem nezkracuje.

Časopisy české měly by si Sokolstva vůbec více všimati již z toho důvodu, že toto majíc největší počet uvědomělých členů podporuje časopisy, rozšiřující kruh jejich čtenářstva, probouzí ten český život a udržuje jej stále svěží a dalšího života schopný.

Časopisy mají Sokolstvu býti zavázány díky, že jim udržují čtenářstvo, odběratele, bez nichž by existence oněch málo byla platnou. A myslím, že všechny české časopisy, jež řízeny jsou muži zkušenými a prozíravými, jsou také přáteli Sokolstva česko-amerického, o čemž jsem se sám mnohokrát přesvědčil.

Ku konci dovolil bych si onoho Sokola požádati, by veřejně vystoupil a řekl, co myslí že by Sokolstvo mělo učiniti. Ať přednese ty „své trpké zkoušky“, jež mu bylo přestáti a prodělati. Ať nám tedy něco o tom poví a my, uznáme-li, že snahy jeho jsou poctivé a užitečné, zajisté je vezmeme ku vědomí a nebude ani jediného Sokola, který by se proti tomu vzpíral. Avšak já musím říci již napřed, že toho nedokáže, poněvadž nemá ničeho podobného, co by Sokolstvu mohl vytýkati, neboť toto jde věrně a svědomitě za svým cílem a přidržuje se těch vznešených a zlatým písmem v paměť vrytých ideálů Tyršových a Fuegnerových.

Tolik jsem si dovolil pronést na obranu Sokolstva česko-amerického, kteréž d ů k l a d n ě znám a vůči němuž nedám připustiti žádné pohany. Na zdar!

J o s . L . V o b o r s k ý .

Pravdu sobě mluvíme a t. d.

dobře spolu budíme.

Kdo z nás po několik let pozoruje vzrůst a pokrok Sokolstva v této naší nové vlasti, ten nemůže nám upřít, že co se týče číselného počtu, zmohutněli jsme v několika letech měrou netušenou.

Zároveň nemožno neuznati, že Sokolstvo naše stalo se jaksi hlavním faktorem v otázkách národních, tak že dlužno na nás vždy na prvním místě počítati (přes to, že „nestojíme za nic“).

Žel však, že co do pokroku daleko ještě neodpovídáme mohutnosti číselné vzdor vši práci a námaze se strany probudilého členstva, mnoha dobrých učitelů a rádců, již se v řadách našich nacházejí.

Ano, když o věci té dále přemýšlím, zdá se mi, že v dřívějších letech býval pokrok a uvědomělost členstva patrnější, než nyní.

Bylo-li toho příčinou větší nadšení, jež obyčejně při každém začátku jest, aneb národní uvědomění těch prvých harcovníků na roli sokolské, nechci hádati, dosti možná, že obojí a možná také, že při malém počtu Sokolů každý skutek byl patrnější než nyní.

Ať tomu tak nebo onak, dnes nemám chuti uváděti jak a co bylo dříve, nýbrž mým předsevzetím zde jest poukázati na různé chyby, jež dle mého zdání nás na cestě pokroku a ideálnosti sokolské nejvíce zdržují a jež dle mého náhledu měli bychom co nejdříve odstraniti.

Co zde uvedu, jest výsledek dlouholetého pozorování a zkušenosti nabyté u sboru, k němuž patřím.

A proto též již z předu uvádím, že nechci vyvolati zlou krev, nýbrž řídit se dle nadpisu článku uvedu jen různá fakta, o jejichž pravdivosti bych si přál, by se každý přesvědčil.

Dle mého náhledu jest jednou z příčin, jež pokroku našemu brání, onen přílišný vzrůst, ono horečné snažení se naše řady co nejvíce rozmnožiti. Mnohý sbor považuje

to za jakousi čest, může-li počtem členstva nad ten nebo onen sbor vyniknouti. Při tom, a to se velmi často stává, nebývá hleděno při čekancích, má-li chuť a vůli něco činiti, aneb je-li si vůbec vědom povinností, se jmenem Sokola na sebe vzatých. Malý příklad:

Před několika lety, kde jsem měl čest co výbor za „bárem“ býti přítomen jedné naší zábavě, byl bár, neboli nálevna obklopena hojným počtem milovníků ječmenného moku, mezi nimiž, jak se již samo rozumí, vedli někteří naši hoši hlavní solo.

Zpívali, pili, a t. d. a konečně, když celá ona společnost zdála se býti v nejrůžovějším rozmaru, vytasil se jeden takto dosti dobrý Sokol s návrhem: „Hoši, Vy byste se měli také k nám dát“.

Na vyhýbavou odpověď několika, jichž se návrh týkal, že na to nemají času, že do cvičení chodit nemohou, a t. d., odvětil navrhovatel asi v následovním smyslu:

„Ale jděte, na to se u nás nekouká, všechno co je, zaplatíte každý 2 doll. vstupné a o to ostatní se nestarejte“.

Když pak jeden z nich, jak se mně zdálo, mladík nad druhé uvědomělý namítnul, že přece musíme mít nějaké stanovy, dle nichž se řídit musíme, dostal od navrhovatele následující šalamounskou odpověď:

„Ale dej si pokoj se stanovami, ty bys toho chtěl! Dej se navrhout a uhlídáš!“

A následek této krásné agitace byl, že bylo v příští schůzi navrženo asi 10 čekanců, a za 4 neděle sbor o ten počet rozmnožen.

Jací pracovníci sboru oněmi členy přibyli, může si každý pomyslit. Jak může takový člen cítiti lásku a chuť ku spolupracování, když vstupuje do sboru s vědomím (možná že i bez něho), že tam nemusí kromě placení jiného činiti!?!

Ze zkušenosti vím, že krom trochu mrzutosti, již nepořádkem svým úředníkům způsobují, sbor o nich vůbec ani neví, že členy jeho jsou. Obyčejně pak tací členové jak přišli, tak odejdou. Platí totiž rok nebo dva, pak-li je to ještě dříve neomrzí, a konec konců, že sbor, který sice stanovy má, ale o nich neví, je pak na základě těchto vyloučí. A že případ tento není ojedinělým, nýbrž že opakuje se skoro každodenně a u každého sboru, jest na bíledni.

Další a to neméně důležitá příčina, proč nepokračujeme, stává ve špatných vůdcích, totiž ve špatných správách sborových, kde místo uvědomělých a poctivě pro Sokolstvo pracujících členů a Sokolů zasedají často „figury“, které jmenem Sokola se sice honosí, jež však buď ku prospěchu svému aneb některých jednotlivců tamnastrčení bývají.

Nejlepší příklad tohoto mého tvrzení podávají nám sokolské sbory chicagské. Co dobra by tu mohlo býti vykonáno ku prospěchu nejen Sokolstva, ale i celé kolonie české v Chicagu, kdyby místo stávajících tučtů sborů tyto spojily se dle možnosti a majetkových poměrů ve 2 neb 3 sbory.

Kdo však jest obyčejně proti každému podobnému pokusu, nežli ti tak zvaní předáci, kteří obyčejně doveďou to tak zaonačiti, že se jim se strany neprozíravého členstva důvěruje a kteří krom dobré (velké) huby a tu

a tam titulu notář, stavitel a t. d. ničím nad jiné nevynikají!

Myslíte, že takovýto Sokolům může být vhod, aby náhle místo několika projektovaných „hálů“ a „salonů“ byla zde jen jedna neb dvě rádné tělocvičny?

Kde by zůstal byznys? Kolik notářů by musilo pěkně utřít hubu na rozličný ten „komišnu“ z půjček, za sprostředkování nebo koupi lotů?

Kolik stavitelů, kontraktorů by přišlo o krásnou vyhlídku na výděleček?

A konečně kolika zasloužilým Sokolům by sklapla naděje na nějaké teplé místočko jako jednatel, neb ten neb onen úředník sborový?

Tak velké vlastenectví se u nás přece nesmí hledat, abychom nechtěli aspoň každý druhý z nás nějaké to sousto ve způsobě „Washingtonu“ za to naše sokolské namáhání.

A konečně třetí chyba, již činíme, spočívá dle mého náhledu ve špatném pochopení účelu a směru Sokolstva.

Jak mnoho z nás myslí, že základem a účelem Sokolstva jest tělocvik, aneb výchova zdravých a pevných paží. Jsou sice tu a tam jednotlivci, kteří uznávají, že Sokolům je třeba vedle zdravého a silného těla i rádného školního vzdělání a proto také hledí podporou školství, pořádáním divadel, zpěvem a t. d. úplného výsledku docílit.

Na jednu z hlavních věcí, jež důležitostí nad jiné vyniká, Sokolstvo, jak se zdá, úplně zapomnělo. Myslím totiž význam slovíčka „Ty“.

Již první zakladatelé sborů sokolských měli zajisté no zřeteli nejen vše výše uvedené, ale mimo to hleděli aby členstvo bratrským jednáním (právě proto zavedli ono „Ty“), se spolu co nejvíce sblížilo a tím jaksí i bez vědomí položili základ hlavnímu sloupu socialní demokracie. Oni zajisté již tenkrát poznali ono osudné kastovnictví (totiž třídění lidstva dle kapsy a kabátu), jež se vždy společně a dobré práci na odpor stavělo a se až dosud staví. A proto snažili se toto z řad našich co možná vymýtit a Sokoly mezi sebou bratrským „Ty“ co nejúžeji spojit.

Nepochopení významu onoho má zajisté následek, že až dodnes zakládají se sokolské sbory dle té neb oné kategorie, jako dělnické a t. d.

Jak jinak by to bylo možné, aby vzdor heslu socialní demokracie, jež zní: „Rovnost všech lidí“ mohly se podobné odrůdy zakládati?

Zde by stávala jen možnost, že ten neb onen panáček rád by si zahrál na reformátora, buď již z chytrosti, nebo naopak.

Přirovnává Sokolstvo naše ku stromu, jež zahrádník zasadil, zaléval, pěstoval a když vzrostl, štěpoval, by dobrého ovoce nesl, když pak dorostl v mocný strom, různé vlky, suché větve nřezával, hmyz a housenky obíral, míním to samé i o nás.

I my vzrostli v mohutný strom, i my, máme-li ovoce dobré nésti a prospívati, nesmíme nechat mezi námi zmocni se plevelu, nýbrž tento rázně a bez odkladu hledíme vymýtit.

Znejme se ke svým chybám, abychom se jich varovali a jen tak bude možná zabrániti leckomu o nás psátí, že „nestojíme za nic“. Na zdar!

J. J. — — — t.

Pozn. red. — Na co br. J. — t. poukazuje v naduvedeném „Pravdu sobě mluvíme“, poukázali jsme obšírně v pojednání „Z našeho života v Sok. Am. roč. XI. v čís. 3. až 12. Pojednání ono bylo psáno v oně truchlivé době, kdy N. J. S. byla na dvě rozeklána i bylo uveřejněno v chicagském vydání Sok. Am. Hned počátek zmíněného pojednání trefil do živého. Výkonný výbor chicagský usnesl se tehdy vysloviti důtku pořadateli Sok. Am. pro „ostrost“ onoho pojednání, pak ale úmysl svůj změnil, i požádal jej jen aby psal „mírněji“. Na to podali jsme k pojednání svému v čís. 4. roč. XI. následující poznámku: „Nechceme zde poukazovati na žádnou vadu, která nás sužuje a trápí, tak, jak by toho bylo zapotřebí, totiž abychom podrobněji probrali a její škodlivou působnost ukázali, poněvadž jsme ještě neodrostli tak dalece, abychom snesli slovo upřímné a dobře míněné, které mří přimo na jádro škodlivé; nýbrž chceme jen zdaleka ukázati na to, co nám překáží a to učiníme způsobem takovým, aby nikomu nemohlo napadnout v jeho marnivosti, že dotknouti se chceme právě jeho osoby neb snad sboru, ku kterému náleží. Pakli i tenkrát by napadlo takovému, že úvaha tato jest „kritikování“ jeho vlastního jednání, pak věru nevíme kde a jak mělo by naléztí slovo pravdivé místa, když ne v listu tomto, který má být bojovníkem za pokrok a zdárný vývoj myšlenky sokolské mezi rodáky našimi. Hrozíme se toho, jak mnozí pro své „já“ nevidí ničeho jiného, než toto „já“ a kteří každé slovo, které čtou, mermomocí vztahují sami k sobě. Pro ty ovšem jest každého slova škoda, neboť ti nenechají se ze svého velikášství vyléčiti. My však zde máme na mysli prospěch celku, kterýž hájiti jest naši povinnost, kterou jsme plniti přislíbili, a z té povinnosti nedáme se nikým odvésti, neboť nesrovnává se to s naším přesvědčením, které nám káže bojovati proti chybám, které pášeme. Kdo nutí pero toho, který za dobrým úmyslem na vady poukazuje, aby psátí přestalo, hřích páše! Marnivost Sokolu nesluší! Dobrý přítel má být naším druhým svědomím! Nebude-li časopis náš „Sokol Americký“ poukazovati na chyby, kterých se dopustíme, pak nevíme, kdo by tak měl činiti. Jestliže zde, v tomto pojednání, omezíme se na to, že jen všeobecně probíráme to, co mělo by důkladně být propytváno, pak činíme to jen z toho ohledu, že jsme ještě nedorostli. Jsme přesvědčeni, že jako kniha, která jest poučnou a užitečnou muži dospělému, může být škodlivou mladíku, může i věrné vyličení skutečnosti naší podobně přinést Sokolům pravým jen prospěchu, těm pak, kteří ještě nevlétali, jsouce teprv kaňaty, může uškoditi snad dočasně. Chceme k této mládeži sokolské, — které ještě spáry nedorostly a křídla nezmohutněla, aby povznesla je u výši, kde září paprsky přísného sebepoznání, — být shovívavými, a té naději, že pozná se časem.“ —

Od té doby co takto jsme psali, uplynulo sedm roků. Za dobu tu mnozí již „špatné vůdce“ i „figury“ prohlédli, škoda ovšem, že ne všichni. V Chicagu mnoho jest v Sokolstvu bolavého, co bude těžko zahojiti, neboť bylo by třeba operace leckde radikální, proti které právě ti „špatní vůdce“ a „figury“ bránili by se zuby nehty. Kdyby ve sborech našich, právě tak jako v obecném životě, nerozhodovalo slovo těch, kteří mohou se vykázati několika „rohy“ a po případě slušným „budníkovským“ zatížením kolem středu svého drahého tělíčka, musilo by dávno být lépe mezi námi.

Na co poukazuje pisatel „Pravdu sobě mluvíme“, k tomu i k jiným nedostatkům obšírněji jsme poukázali v zmíněné úvaze „Z našeho života“, kterou k novému přečtení doporučujeme.

Nemají-li se nadále odpuzovati od práce ve sborech členové skutečně o prospěch věci sokolské se zasazující, bude třeba mnohou očistu provéstí a to především v peněžním vedení a hospodářství sboru. Vypadá to trochu podivné, když člověk slyší mezi lidem povídati: „A což pak tam, tam mohli mítí síň svou za ta léta zlatem pobitou, a nemusili teď starati se o splácení dluhu, kdyby jen byli hospodařili. Ale ten a ten, ten si tam pomoh‘,“ atd. Konečně by měli již všichni nahlédnouti, že sokolské sbory nejsou k tomu, aby řídily se vůlí jednoho neb dvou lidí, kteří jsou u sboru jen pro zájmy vlastní a kteří dovedou strhnouti na svou stranu všechny nedostatečně přemýšlející a uvažující, jichž žel nejčastěji bývá ve schůzích sborových většina. Konečně měl by každý, i kdo není Sokolem, aspoň tolik uznati, že jest hanebným počínáním zakládati nové sokolské sbory ať již pod tím neb jiným jménem, s červeným neb modrým stejnokrojem, jen k vůli tomu, aby ten neb onen hospodský měl lepší „biznis.“ —

Ó tělocviku dospělých s hlediště lékařského.

(L'exercice chez les adultes.)

Napsal Dr. Fernand Lagrange, laurent akademie věd a mediciny,
lékař porodní ve Vichy.

(Přeložil Dr. Hovorka.)

Kapitola druhá.

Cvičení otylých.

(Pokračování z květnového čísla t. r.)

Na to budou na řadě činné pohyby na místě, kteréž vykonává nemocný sedě neb leže. Důkladnější podrobnosti těchto pohybů podáme, až budeme jednati o tělocviku švédském. Omezíme se tuto na zmínku, že činné pohyby nohou v lehu jsou užitečnou přípravou chorého k chůzi. Z počátku je nutno vykonávati je bez odporu; otlý se spokojuje tím, že methodicky pohybuje dolními končetinami ve všech směrech. Aby se úsilí rozmnožilo, zakročí po několika dnech pomocník, jenž se opírá každému pohybu jistým odporem (résistance), aneb užije se protiváhy, pružového pruhu a t. d., zkrátka něčeho, co má za účinek, že zvyšuje úsilí nohou, aniž se dostoupí k vynaložení té síly, jakou ukládá chorému vzprímené držení těla a chůze.

Po několika dnech tohoto průpravného tělocviku bude otlý již schopnějším vzdorovati zádaše, poněvadž krevný oběh bude upraven a srdci ulehčeno, jak vyložíme v kapitole o chorých srdcem. Bude se moci pokusit o chůzi po rovně, při čemž však třeba pečovat o to, aby cvičení spíše prodlužoval než zrychloval. A jen takto po řadě předchozích cvičení, řídíce se příkazem (indication) náchylností k záduše daným, budeme moci dospěti ku cvičení chůze do vrchu.

Pocení v potné komoře, nebo lépe v mokré houni bude užitečnou výpomocí cvičení. Potem zlehčí se rychle váha těla a zmenší se tak úsilí, jež vyžadují pohyby z místa. Vodoléčitelství prokazuje veliké služby otlým, poněvadž nutí kůži ku povzbuzení její výkonnosti a činí ji tak schopnější k výkonům ústrojů dýchacích a vylučovacích. Nad to vodoléčitelství působí ve smyslu cvičení a uvádí v činnost obměnu látek, vykonávající v cévné síti vlásečnicové pravou mechanickou práci, jež se jeví súzováním a rozšiřováním těchto cév. Každá sprcha studená vyvozuje „reakci“, t. j. uvolnění tepla, jež jest ukazovatelem této práce cévohybných svalů, a které též jest důkazem, že jisté množství živoucích tkaniv bylo spáleno.

Zachovávání jistého pořádku stravovacího, jehož rozbor vymyká se z hranic tohoto díla, musí býti užito při počátku léčení současně se všemi pomocnými činiteli cvičení.

Dovedeme-li pečlivě a trpělivě stupňovati řadu těchto různých prostředků, dospějeme bez závary k tomu, že otlý je s to, aby snášel stále silnější a silnější dávky práce. A je-li srdce prosto všeliké poruchy, a nepodlehla-li jeho svalová vlákna účinnějším spalováním postupně tuk z b a v o v a n á ještě nijaké zrůdnosti, otlý bude moci býti připuštěn ku cvičením úsilným, jako šermu a cvičení na náradí. Avšak třeba pomníti, že volný vzduch jest nejprůhodnější prostředím pro povzbuzení životních spalování, a že tudíž cvičení na volném vzduchu výtečně se pro něho hodí. Hra míčem,

veslování a velociped jsou velice doporučitelny pro otlého, který překonal počáteční obtíže a snaží se blíže výcviku se přiblížiti.

Třetí podmínkou cvičení, která má výraznou snahu podporovati převahu ztráty nad přírůstkem, jest rychlost pohybu; uvedli jsme již v jiném díle pozorování na zvířatech učiněné, že táž cesta vykonávaná každý den dvěma potahy koní různou rychlostí měla v zápětí zhubnutí těch koní, kteří cestu tu vykonávali v klusu, ač bylo jim tahati mnohem lehčí náklad než druhým. Treba tedy voliti rychlé cvičení pro výcvik otylých. Avšak zřídka člověk tělnatostí stížený bude moci z počátku snášeti práci, ke které ho tak málo schopným činí složení těla jeho, a teprve, až stane se lehčím, předchozími cviky a bude otužen proti dušnosti, bude se moci pomýšleti na to, uložiti mu takové cvičení, jež skytá nejlepší výsledky.

Žádný příkaz nesmí býti zanedbán v tak nesnadném výběru cvičení za účelem léčení otylosti. Takovým příkazem, professorem Bouchardem udaným, jest volba doby, kdy třeba cvičení konati. Cvičení spaluje nejvíce záložní tkaniva, když se koná z jitra. A tu zejména životní lučba nás poučuje o té skutečnosti, že z jitra při probuzení všechny tekutiny v ústrojí lidském jsou více a l k a l i c k é než na večer. Nuže, alkaličnost ústrojných prostředí těla jest podmínkou, jež podporuje spalování a obměnu živoucích tkaniv.

Nad to, když tělo je lačné, ztráta prací způsobená nemůže býti hrazena pokrmu a na účet těchto ústrojných zásob tělo hubne. Tak musí otlý svá cvičení, jež mají za účel spalovati tuk, vykonávati lačen, i mají pak pro něho cenu dvojnásobnou.

III.

Všichni lidé nezůstávají od narození stejně tělnatí; jsou lidé otlí, kteří i když cvičí neztrácejí nikdy úplně přerůstku váhy, poněvadž silné množství tuku vchází v pravidelnou jejich skladbu tělesnou. U nich základní váha těla jest větší v poměru ke vzrůstu než průměrná váha lidí. Takováto otylost je následkem dědičné vady, je to tělesná povaha, jež nebyla získána snad za několik neděl a nejobyčejněji ani ne průběhem jediného života lidského, nýbrž upevnila se trvale za několik pokolení stálými podmínkami, které její vznik způsobily. Nemůže se tedy očekávati, že by pouhé léčení cvičením, t. j. řada cvičení několik neděl trvajících, mohla dostačiti, aby zvrátila účinky dlouhotrvající příčiny. V rodině, kde od tří století otec zvykal syna na nečinný život a velice hojnou stravu, budou se roditi děti, jichž tělesná povaha vtiskne výživě určitý směr, kteréhož nedovedou nové poměry zdravotní proměnit. Tak stává se, že můžeme se potkati v dělných třídách společnosti s jednotlivci, již vlekou známky (stigmates) lenivého života, ač sami takového života již nevedou. Naleznete-li sedláka, jenž zůstává otlý, ač se zabývá již od mládí prací rolnickou, můžete směle říci, že pochází nepřímým původem z rodiny, ve které se vždy rýčem nepracovalo.

Tyto příčiny výživných poruch nám vysvětlují různost účinku tělocviku. Neúspěchy soustavného cvičení při léčbě otylosti mají příčinu svou v dědičné náklonnosti tělesné povahy, která se vzpouzí účinkům cvičení.

Jednotlivec, rodě se, přináší již zárodek otylosti, jako jiní přináší náklonnost k tělesné povaze silácké. Svalové cvičení bylo s to, aby po jistou dobu zahladilo vadu závislou na obleněném spalování, poněvadž spalování je nutně povzbuzováno prací. Avšak návyky tělesné povahy nemohly se příliš proměnit a hlásí se ihned k právu svému, jakmile cvičení přestalo. Tak léčení otylosti cvičením nemůže mít účinku, leč že se v něm pokračuje po celý život. Je to práce nutná až do stáří.

Tělesný typ člověka dědičnou otylostí stíženého liší se od ideálního typu plemene lidského přidavkem jistého množství tuku, úbytkem pak této dávky tučných tkaniv, jež tvoří nedílnou součást osoby, ohrožuje se zdravotní rovnováha.

Aby léčivý tělocvik otlého rozumně byl řízen, není třeba hledět na množství tuku, jež způsobuje u něho překročení průměrné váhy, nýbrž spíše na množství tuku, jež mu jest zachovati a jež tvoří součást jeho tělesného složení.

Slovo přecvičení (surentrainment) lidmi sportovními utvořené vyjadřuje stav člověka, jenž cvičení přeháněl až k takovému stupni, že jeho váha klesla pod normální. A nic nevyžaduje citu tak jemného, jako ocenění stupně v jakém možno u každé osoby užití cvičení k rozvoji všech její tělesných prostředků, aniž však bude uvrhnutá v nebezpečí přecvičenosti (surentrainment). Jedněm nutno zůstat nad průměrnou váhou, jež zdá se příslušet jejich vzrůstu, jiní mohou bez nebezpečí sestoupiti poněkud pod ní. Cvičitelé koní říkají, že jisté koně třeba je „trainovati na tučno“. Pravdy této ještě důvodněji dá se užití u člověka.

Častou chybou při cvičení člověka otlého je, že se jde až k „přecvičení“, čehož následky jsou obyčejně těžké. Mnozí lékaři mají příležitost pozorovati lidi, již, díky velmi energické vůli, dosáhli cvičením zhubnutí a trvalé ztráty svého tělesného nadbytku, a též takové, kteří vytrvalostí v úsilných cvičeních dovedou dosíci i toho pro všechny otlé drahého výsledku, že klesnou pod normální váhu lidí vzrůstu s nimi stejného. Avšak třeba se mít na pozoru před léčbou přílišnou; osoba, jež ztratila náhle náchylnost k otylosti, zůstává po delší čas v stavu vysílení, „menší vzdornosti“ (résistance), jež ji činí schopnou klesnouti v celé řady nemocí.

Navštěvující více než od patnácti let různá místa, kde se cvičí, měli jsme často příležitost pozorovati lidi každého věku cvičící za účelem potlačení otylosti. Často však v pozorováních započatých na cvičišti neb zápasišti bylo pokračováno v poradní síni lékařově. Mohli bychom uvést více případů, kde příliš radikální léčení otylosti skončilo tuberkulosou plic.

Životní spalování třeba jest povzbudit až potud jen, aby spálen byl nadbytek tuku, jenž ruší výživnou rovnováhu, nikoliv však spalovati tkaniva, jež tvoří nedílnou část skladby ústrojí. A u člověka tělesnou povahou otlého jest pravidelnou součástí — čemuž učí hojná pozorování — jisté množství tuku v složení živoucích tkaniv.

Nemůžeme sice podati přesných čísel, myslíme však, že léčbou cvičením osoba otlá musí býti zůstavena při váze poněkud vyšší průměrné váhy člověka stejného vzrůstu a téhož věku. Vůbec však nikdy nesmí se sestoupiti níže.

Kapitola třetí.

O cvičení u dnavých.

Různé náhledy lékařů. — Odporůjící výsledky cvičení u dnavých. — Dna ze zanechání cvičení. — Dna z opětného početí cvičení. — Výklad těchto úkazů. — Naše osobní pozorování o únavě. — Nová zkoumání ve Vichy; soupomoc M. Goutreleta. — Únava a záchvat dnavý; podobnost processů. — Migréna a špatné trávení dnavé. — Účinky výcviku. — Neškodnost úsilných cvičení u dnavých dobře vycvičených (entraine). — Potřeba šetrnosti klouby choré. —

Ledvina dnavá.

I.

Zdravotní působivost cvičení při léčbě dny jest lékaři velice různě oceňována. Jedni cvičení dnavým doporučují, druzí jim je zapovídají. Jiní dovoluji umírněné cvičení a zakazují úsilné cvičení. Konečně většina souhlasí s tím, že lze doporučovati cvičení jako ochranný prostředek proti dně, dokud se ještě objevuje jen náchylnost ke dně a třeba je zavrhovati, když dna se utvrdila a když záchvaty počnou se více méně pravidelně objevovati.

Svalové cvičení jest ochranným prostředkem proti dně; v tom ohledu všichni lékaři jsou svorní. Různění počíná však ihned, jakmile se jedná o užití tohoto prostředku k léčbě dny vyvinuté. A toto různění jest odůvodňováno určitými případy, jež zdají se odporovati.

Ať je dna jakéhokoli původu, ať je dědičná, ať již je v jakýchkoli kloubech, aneb ať se obmezuje dosud jen na povšechné zjevy a neurčité projevy, výsledky cvičení u člověka ke dně náchylného mohou dobrým právem vyzývati ku přemýšlení a zdají se na první pohled unikati rozumnému vysvětlení.

Sami pozorovali jsme dva případy, jichž odpor jest dosti význačný, než aby nás nevybízel zmíniti se o obou zároveň. U člověka v kanceláři zaměstnaného, syna a vnuka to dnavých, objevovaly se nepochybné známky náklonnosti ke dně, jako migréna a úporné špatné trávení. Avšak výjimečně činný život jeho ochraňoval jej od prudkých projevů nemoci. Jsa vášnivý lovec a neumorný chodec stále své tělo cvičil. Vstupuje do 66. roku věku svého, myslil, že třeba mu zdržeti se lovu a poprvé od padesáti let ztrávil zimu v koutě při kamnech. Následujícího jara byl zachvácen prudkým záchvatem dnavým. Náklonnost, jejíž dědičný zárodek si na svět přinesl, byla, abychom tak řekli, cvičením držána „na uzdě“, ježto první její záchvat se teprve objevil, když cvičení bylo zanecháno a to ve věku, kdy projevy kloubové dny jsou docela výjimečné.

Druhé pozorování zdá se býti hotovým odporem prvního. — Dnavý obchodní cestující měl ve zvyku všechny cesty svého zaměstnání vykonávati v povoze. Dověděl se jednou, že chůze jest cvičením ode dny chránícím, prodal svého koně a jal se pěšky vykonávati své obchůzky. Avšak na první cestě sklátil jej na lůžko mnohem prudší záchvat všech předešlých a odtud každý nový pokus cvičení měl za následek nový záchvat.

(Pokračování.)

Odpoověď Denuice Novověku

na čl. „Nestojíme za nic“ uveřejněný v m. č. t. l. Pod nadpisem „Sokolstvo“ přinesla Denuice Novověku ze dne 21. m. m. následující odpověď (?):

„Sokolu Americkému“ se nelíbí nedávné úsudky několika časopisů — mezi nimi i samého orgánu Sokolstva ve vlasti — o Sokolstvu a rozbírá úsudky v trpkém článku nadepsaném „Nestojíme prý za nic“.

Jest přirozeno, že chválou — a zhusta i nezaslouženou chválou zhýčkaný se nevrle vrtí, když se mu začnou vytýkat nedostatky, ano, když se mu přímo, a to od lidí dobře smýšlejících, poví, že vlastně žádnou chválu si nezaslouží, protože ve hlavních věcech úkolu svému se zpronevěřil. Sokolský orgán pražský Sokolstvo dokonale zná. On jest jeho mluvčím, jeho obhajcem, jeho horoucím milovníkem. Nuž, když takový list jest nucen o svém vše milovaném klientu pronášeti úsudek nepříznivý, pak snad není Sokolstvo bez viny. K úsudku pražského orgánu Sokolstva přidal úsudek svůj pražský týdeník „Čas“ a k těmto dvěma hlasům vytýkavým přidala se i „Denuice“ frouce, že americké Sokolstvo není o nic lepší onoho ve vlasti. Tento náš hlas uznal za úplně pravdivý i jeden horlivý Sokol v Detroit, Mich., — jenž 16 let jest Sokolem a sice po všeka ta leta Sokolem horlivým a obětavým, Sokol, jenž různých přeborních cvičení župních i národních se účastnil a vývin a život Sokolstva zdejšího bedlivě sleduje.

Nuž, místo hájení našeho úsudku o nedostatech Sokolstva, jež zvrhlo se za poslední leta ve spolky čistě atletické, to jest ve spolky tuhých svalů a mrštných ondů, jimž komediantské a na zálibu oka a pochvalu davu vypočítané kousky jsou vlastně jediným již účelem, jemuž se slouží, podáváme tuto úsudek listu jiného, rovněž pražského, „Radikální Listy“ totiž, jimž se nemůže vytýkati neláska nebo předpojatost k Sokolstvu českému. Jmenovaný časopis, podávaje zprávu o nešetrném vyhození několika pražských Sokolů ze spolku turnéského, kamž se přišli v čamarách podívat na nějaké nové cvičení na hrazdě, provází to dolizání k nepřítelům následujícími poznámkami, jež jsou místné ičasné i zde v Americe:

„Tuto mohou si naši Sokolové zapamatovati mravní naučení, že český národ nespasí žádné nové cvičení na hrazdě nebo bradlech, nýbrž pevný charakter, který jest si dobře vědom práv svých a povinností proti každému bezprávní jich hájiti: kdo chce spatřovati v sokolské myšlence jen sport, pak nechť zařídí zvláštní sportovní spolky. V Sokole má býti tělesné cvičení jen částí výchovy, nikoliv cílem, jak namnoze spatřujeme. Nezáleží na tom, jakým způsobem tělesné otužení se získá, ale záleží na tom, kdo tělesných i duševních sil svých dovede ku blahu národa užiti. Sokolstvo české mohlo by míti velký význam v našem boji, kdyby patřilo vždy k cíli, jaký jemu zakladatelé vytkli. Řekněme zkrátka, že Sokol má býti nejlepším Čechem, a nikoliv, jak namnoze pochopeno bývá, že má býti Sokol takovým člověkem, který dovede nejtěžší a nejelegantnější tělesné cviky na různém nářadí vykonati. Tento cíl nechť ponechají Sokolové jen gymnastům z povolání. Cíl tento je totožný s cílem kočujících komediantů, kteří staví tělesné cviky na odív pro zábavu obecnstva. Velký cíl Sokolstva má zanechat všeho, co by v očích lidu českého zavadalo příčinu k přirovnávání Sokola s akrobatem.“

Tak soudí „Radikální Listy“, které Sokolstvu vždycky velmi blízké byly. Čtenáři „Denuice Novověku“ se zajisté dobře pamatují, že v tom smyslu píšeme a řečneme po mnoho let. I my kladli vždycky hlavní váhu na charakter Sokolů a ne na „kumsty“ tělocvičné. Tělocvik jest prospěšný pokud jest prováděn hygienicky, t. j. účelům zdravotním a v souhlase se zdravotními zákony; umělé výkony silácké, akrobatské, gymnastické jsou pěknou podívanou. Avšak Sokolstvo nebylo založeno jen pro tyto dva účely, — ano, tělocvik a akrobatství nebyly vůbec účely, nýbrž pouhými prostředky k účeli vyššímu, — a tímto bylo vytvoření mužných, nepodajných charakterů, či, jak Radik. Listy dí, „nejlepších Čechů“.

„Denuice Novověku“ má tu nehodu, že má kuráž pověděti pravdu i nejbližším přátelům. Nejsouc časopisem pro pěstování chvály a podlízání, pozoruje bedlivě a bystře náš národní život a neskrbí pochvalou, když vidí, že je zasloužena a neskrbí ani tenkrát, když se jí zdá, že, třeba by plně zasloužena nebyla, povzbudí

k vzpružení, horlivosti, obětavosti, krátce ku větší práci a zdatnosti. Avšak neváhá nikdy pověděti do pravdy spolkům, organizacím a jednotlivcům sebe více chválou rozmazleným a pro tu příčinu nedůtklivým. „Denuice“ s radostí uznávala Sokolstvo za nejlepší a nejprvnější spolek národní; a služby, které ona organizaci té prokázala a láska její k ní opravňuje ji, aby v této době nepopíratelného úpadku svobodomyšlného a mužného ducha a junáckého charakteru Sokolstva pověděla bez okolku a tedy po Sokolsku přimovské mínění.

K článku sokolského orgánu: „Nestojíme prý za nic“ odpovíme s Kristem: Tys fekl.

Sokolstvo jako turnerstvo v Americe sešosáčtelo. Stalo se prostě spolkem pro sport a legraci měšťáků. Napravení jest v jeho moci: nechť naplní se duchem pokroku, jaký vane na konci tohoto století. Svobodomyšlný lid český, který k Sokolstvu přes vady jeho stále lne, často s láskou až dojemnou, má právo žádati od něho omlazení, obnovu.

Namítne se: A co má Sokolstvo konati? To co povídáte o nápravě, omlazení, duchu, pokroku atd. jsou fráse.

Nejsou. Osvícení Sokolové nám dobře rozumí. A ti, kteří jasně slova naše nechápu, aspoň cítí, kam míříme, co na mysl máme. Obnova Sokolstva musí býti dvojího způsobu: negativní a pozitivní. Toho se musí zbavit, co je hyzdí a to musí konat, co je bude šlechtit a nejen je, nýbrž národ náš.

Sokolstvo musí se postavit pevně na určitá stanoviska. Nesmí býti korouhvičkou, jež se točí po libosti větru. Musí býti svobodomyšlné ne slovem jen a firmou, nýbrž skutkem. Musí býti české, ryze a jadrně české. Musí býti politicky a sociálně uvědomělé a politickému a sociálnímu pokroku přístupné. Musí býti vímavé pro nové proudy, pro nová hnutí, jež nyní všemi probudilými myslmi hýbou. Musí přiznávat barvu jako pravé junáctvo, musí bránit zásadu, odrážet útok, šlapat hanu.

Má i některé cíle blízké. Nechť založí čítárny, nechť si pořídí svobodomyšlné knihovny, nechť pořádá večírky rokovací o veřejných otázkách. Pro dorost náš pak nechť zařídí nedělní školy. Všeobecný jest stesk matek: „Kam jen děti poslat? My máme baly a pikniky, avšak děti naše nemají kam jít. Posíláme-li je do šábenešních škol, vytýká se nám nedůslednost, avšak naše spolky ničeho pro naše děti nekonají. A pro nás ženy také ne. Muži mají tělocvik a hospodu, my musíme však stále dřepět doma“.

Stesky ty jsou oprávněny. Sokolstvo jim může odpomoci. Ono jest spolkem svobodomyšlným a národním, mělo by tedy pečovati o svobodomyšlnost i národnost. Není pochybnosti, že by ženy a dívky české s radostí mu pomohly a obecnostvo nejširší že by snahu a práci jeho odměňovalo obětovnou láskou.

Vytkli jsme tedy několik konkrétních, hmatavých úkolů, aby se nemohlo říci, že nevíme co chceme. Když se Sokolstvo úkolů těch ujme a energicky prováděti je začne, nalezneme v pokročilém a poctivém tisku českém upřímného spolupracovníka.“

Tušili jsme, že nás Den. Nov. nezná, jinak nebyla by mohla nás úplně bez příčiny snižovati. Odpověď její dosvědčila úplně, že činnost naši nesledovala, aspoň ne v posledních letech, ona zároveň ukázala, že všimnula si nás jen proto, že zdál se jí býti vhodným čas k tomu, aby do nás bez příčiny rýpla — jest právě v modě rýpati do Sokolstva v Čechách. K čemu nám Den. Nov. radí, o tom měla by přece co časopis svobodomyšlný věděti, že my dávno snažíme se plniti a také namnoze se slušným výsledkem plníme i přes to, že mnozí, jimž by v prvé řadě náleželo, aby rovněž s námi pracovali, nám čas od času jen překážky v cestu staví.

V budoucnosti nebude míti slovo Den. Nov. o Sokolstvu již té váhy, které jsme mu byli tentokrátě přiložili, nevědouce, že nás nezná, že o nás sama ničeho neví, i že jen z panující právě mody vypálila také jednu slepou ránu do našeho tábora.

Od nás.

Jak všechno nasvědčuje, odpovídá sbor náš (vlastně členstvo) na vavřínech — to právě ne — ale po práci, totiž po dostavení budovy.

Divná vše! Když jsme před lety spustili na národní buben, že hodláme sobě postaviti vlastní stánek, vlastní tělocvičnu, tu se k

nám hrnulo členstvo proudem, tak že ze 100 členů v jednom roce dotahli jsme to až přes 350 a každý jen jen hořel touhou po práci pro národ a vlasť. Byla to pravá podívaná, kde jaký notář, doktor, salonník, kontraktor a t. d., jak se to samými hesly a samým Na zdar budoucí tělocvičně hemžilo, až až radost! (ovšem, kdo tomu nerozuměl).

Když však koupil třetí lot a postaven jen přízemek a sbor prohlásil, že tělocvična teprve as v pěti letech dostavena bude, šlo to zrovna tak dolů, jak dříve přibývalo a my v jednom roce více nežli 100 těch nadšených pomahatelů ztratili. A víte proč? Stavěl to jen jeden stavitel, zvolen jen jeden jednatel, a těm mnohým, kteří sobě činili zásluh na to neb ono, sklaplo. A nyní?

Zdá se to býti totéž. Sotva jsme před rokem prohlásili, že se budova dostaví, šlo to jak po drátkách. Předně přidaly se k nám hned dva odbory, členstvo jen jen se hrnulo a my za poslední rok dotahli jsme to zas na ona 300 jako před 5 lety. Pracovalo se o překot, každý jen z té lásky ku sboru a t. d., úplně bez zisku, třeba si tu a tam nějaké to komišn spletlo cestu mezi úroky a pojistné a dnes, když budova postavena jest a třeba skutečné a nezištné práce, by se zaplatila, jde to zase starou cestou, odpočívá se a odpočítává se na členstvu.

Podivno, proč mnozí lidé vstupují do řad sokolských. Jedni činí tak v naději něco z toho chytit, jiní zase, aby získali nějaké „renomé“ a t. d. Jakmile však z toho nic nekouká, prasknou celým krámem a jdou to zkusit jinam. A to vše činí jen z lásky pro vlasť a národ!

A ještě blaze sboru, jdou-li jen zase odkud přišli, neboť v případu, že ten nebo onen z nich při sboru zůstane, tomuto jen ku škodě jest. Neznajíce totiž ani pravých tužeb a cílů sokolských, svým patentním rozumem a obyčejně velkou hubou (po případě břichem) rozhodují častokrát hlasem svým o usneseních sborových, o kterých ani zdání nemají a to po většině ku škodě sborové. Ze pak sbor i při jisté části inteligentního členstva za takých okolností pokračovati nemůže, uzná každý, zvláště jsou-li leccakým již osudem lidé podobní postaveni v čelo správy sborové.

Toho as též hlavní příčinu nese finanční nezdár při zábavách našim sborem pořádaných, jakož i lhostejnost a stranění se dobrého a uvědomělého členstva těchto, jakož i sehůzí sborových.

Sbor náš, který každoročně na maskárním plesu získal okolo 400 dol. dotrhl to letos na celých dvanáct dol. a 50 ctů. — minus a jen okolnosti, že zábavní výbor zapůjčil část našeho osvětlení jednomu klubu (který sek tři stovky), můžeme děkovat, že zpráva vykazovala \$12.50 plus.

Jak mně bylo, když četl jsem zprávu Sokola New Yorkského, jež vykazovala skoro zrovna tolik dolarů jako naše centů, nemohu říci. Cítil jsem tak zbožné přání dáti několika těm „patentovaným“ vysázení pár od „Nožičky z Krče“. Zde členstvo naše mělo by ukázati drobet více zájmu a nenechati se unésti „tuřím hlasem“ různých „Já“ a podívat se podruhé lépe na navržené kandidáty úřadů a pořádatelského výboru. Není všechno zlato co se leskne a není každý dobrý pro ten nebo onen úřad, třeba vedle stálo „Notary Public“, nebo „Dr.“ a pod.

V dobré správě spočívá dobro a pokrok sboru, dobrý pořádatelský výbor zaručuje již jaksi ku předu zdar a vítězství (viz loňský) zábav.

A proto Sokolové, podruhé kdo má oči k vidění viz, kdo uši k slyšení slyš, abyste viděli pokrok a ne „dales“. Na zdar!

J. J. y r o u t,
člen Plz. Sokola.

Sokol Americký.

— Kolik máme v Chicagu sokolských sborů a tělocvičných klubů nevíme; jest jich řada velká a stále nové a to zcela zbytečně vyrůstají, zrovna jako houby po dešti. Nejsípš že ochablý biznis hostinský jest příčinou zrodu nových a nových takových „také“ sokolských spolků. Měli jsme již v Chicagu hostinského, který založil si ve své hospodě spolek sokolský a když tento se mu odstěhoval založil si nový. Také i dvě jiná města na západě (pokud víme, možno že jest těch měst více) mohou se pochlubit podobně podnikavými českými hostinskými. Chicago ovšem nedá se v ničem předčítati a tak vyskytl se nám tu druhý takový národovec, jenž založil ve svém hostinci v blízkém sousedství Sok. Slov. Lípy nový

sbor sokolský pod jménem Česko Americký Sokol. Vlasteneckým tím hostinským jest Adolf Bílek, jenž tušíme že patří k Sokolu Slov. Lípa. Někteří diví se tomu, že mohli jsme k takovým koncům dojiti, že možno mezi námi jen k vůli oživení hostinské živnosti sbor sokolský založiti i že je možno takovému vlastenci sbor takový při životě udržeti. My hledíme na toto zlo co na přirozený následek všeho toho co předcházelo. V Chicagu pomohly si sbory sokolské, ony staré brzy ku vlastním siním a v nich na prvé místo povýšily hospodu. Býti tak zvaným jednatelem čili hostinským v sokolské sině znamenalo asi tolik jako znamená v politice míti tučný žlab. A poněvadž sině sokolských přece jen nemohlo se nastaviti tolik aby každý jednotlivý mohl se státi v některé z nich „jednatelem“ tu ti nejpodnikavější udělali se takovými jednatelem sami založivše si v hospodě své svůj vlastní sbor aby u báru bylo živěji. Překážek se v zakládání takových zbytečných spolků časopisy většinou nečinilo. Proč jest na snadě. V zmíněném hostinci Ad. Bílka má místnost svou také Prvý Slovenský Sokol. Kdo toho nese vinu proč tento sbor necvičí a neschází se v blízké tělocvičně Sok. Slov. Lípy, kde jest pro něho jistě místa dosti, bezpečně nevíme.

— V Chicagu zemřel Sokol Josef Stejskal, člen Sok. Slov. Lípa. Zesnulý byl horlivým Sokolem i býval před mnohými roky náčelníkem Těl. Jed. Sokol. Pro milou svou povahu velmi byl oblíben i jest odchodu jeho všeobecně želeno. V paměti naší dlouho bude činnosti jeho vzpomínáno.

— V soukromém dopisu br. Fr. Lier zmiňuje se o tom že 35. rok pro „veterána“ jest hranicí dost nízkou, uvádí následující: „V loni byl jsem na veřejném cvičení Central Turn Vereinu. Cvičilo tam též asi 40 veteránů. Bylo to také na nich vidět, že jsou skuteční veteráni. Někteří byli již šedivi jako mléko a nejmladší z nich měli jistě blíž k padesátce než k čtyřicetce. Cvičitелеm jich byl náš krajan, Dvořák. Ten také není-li padesát jistě daleko do nich nemá. Na pářadí ovšem necvičili, jen prostná, tyčemi, kužely, vrhání kouli, vzpírání břemen atd. A co dokážou Němci, to my bychom také dokázali. Jen to chopit za pravý konec a cvičení pro starší členy ve cvičárnách upravit, aby mohli cvičit; nežádat na nich nemožnosti, zkrátka učinit jim cvičení přístupným a brzy dočkali bychom se čet starších členů“. Potěšili bychom se z toho velmi kdybychom dosáhli zmíněným upravením cvičení toho aby starší také cvičili. Však po všech již nabytých zkušenostech víme, že zatím starší do tělocvičien nedostaneme. Nejsme ještě ani tak daleko aby „na slovo vzati svobodníci“ a „učitelé lidu“ viděli v činnosti tělocvičné něco prospěšného. Jak pak můžeme očekávat od lidí prostých universitami neb jinými vysokými učilišti neprošlých aby v tělocviku viděli něco více než komediantství. Najde-li se přece mezi námi nějaký takový horlivec, který i v dospělém věku cvičí pak jej lid náš bez ostychu nazývá „bláznem“, při nejmenším „krenkem“, neboť nepochopuje k čemu to jest dobré tělo týrati. Chce-li takový horlivec kolem sebe aspoň několik sobě rovných neb podobných v četu sraziti, tu nepotká se u nás nikdy se zdarem. Sehnání „partneři“ dostaví se do cvičení jednou, možno že někdo z nich ještě přijde podruhé, ale pak jistě již nikdo z nich více se neukáže a zakladatel družstva starších osamotní úplně. Proto nedivíme se tomu, že mezi veterány turnéry setkáváme se dosti často s Čechy. Zmíněného výše turnéra Dvořáka viděli jsme závodícího před málo lety o všeobecném sletu turnérstva v Milwaukee. Ovšem u Němců hledí se na tělocvik starších trochu jinak než u nás. V očích lidu našeho jest tělocvik pro staršího, usedlého člověka, zvláště zajímá-li ve společnosti lepší nějaké místo, něčím ponížujícím, něčím, co by měl přenechati hochům. Náš lid má úctu jen před těmi, kteří mohou si prolévati hrdla plzeňským, kteří mají hodná břicha a hodně v kapse, ať již si k tomu všemu pomohli způsobem jakýmkoli, třeba nepoctivým. A poněvadž takovito budníci nejen sami tělocvik nepěstují, ale ani pěstování jeho nepodporují, poněvadž členy sokolských sborů nejsou, pak ovšem nemůže býti tělocvik ničím „nobl“, něčím „fajnovým“, nýbrž něčím co hodí se jen pro ten sprostší lid. Tak ve skutečnosti to u nás vypadá, však nejen zde v naší „nové“ ale i v té staré námi opuštěné vlasti. Tu i tam mnozí by již rádi se toho dočkali aby Sokolstvo vůbec přestalo cvičit, aby sokolovalo jen hubou, slovy. Pak by v něm mohl mnohý žvanit a frázista vyniknouti. Co to jen tak Flegnerovi a Tyršovi napadlo že ten komediantský tělocvik v

Sokolství připletli. Jak by se to teď bez něho mnohým výborně sokolovalo!

— Některá z detroitských jednot má tu pochybnou čest, — můžeme-li věřiti „Den. Nov.“, — že chová v řadě svého členstva člověka, který ač jest přesvědčen že Sokolstvo národu škodí, přece jen řadu těch škůdců rozmnožuje. Takový člověk tušíme patří buď do blázince aneb spíše patří by do trestnice, kdyby škůdcové národní mohli do trestnice býti posíláni. Výtečník ten by se měl přece ve svém sboru pochlubit, že jest tím divným ptákem, jenž do vlastního hnízda kalí. Dle všeho jest to jistě nějaký starý zutivý závodník, jemuž o závodech štěstí nepřálo. Posyp si bratře pomlouváči a nřhovači hlavu popelem, roztrhni roucho své a přiznej se že jsi chybil — z nerozvážené hlouposti a z neukojené marnivosti.

— V každém sboru, kde jen trochu mají k tomu příležitosti zacvičiti si pod širou oblohou měli by tak učiniti. Cvičiti za nesnesitelného parna v uzavřené místnosti mnoho zdraví prospěšno býti nemůže.

— Stále se nedovídáme, že se Sokol Slov. Lípa spojil s Plzeň. Sokolem, ač k tomu přece dojíti musí. Či se bude čekat tak dlouho až jmění Sok. Slov. Lípy úplně zmizí?

— Společný cvičitel, Sokol Jan Mendik přednáší přítomně v Baltimore tamní Sok. Jed. Blesk. Jakou činnost v jmenované jednotě nalezl, nevíme. Však doufáme, že ve sboru tak starém a vždy prospívajícím jest v každém ohledu vše čilo a zdravo.

— Jak to přijde, že teď, v letech hubených, mnohé ne právě silné, ale za to činné sbory pomahají si v krátké době k vlastním tělocvičnám, jež v brzkou mají bez dluhu, kdežto dříve za tučných let leckde dluhu ještě přibývalo?

— Výbor pro závody N. J. Sok. v St. Louisu, Mo., sestává ze Sokolů: Ant. Pešout předseda výboru, Vác. K. Třiska taj. výboru, Al. Vrána, Petr Pitha, J. Kučera. Adresa tajemníka: V. K. Třiska, 1911 Geyer Ave., St. Louis, Mo.

— Musíme právem stěžovati si do zakládání nových a nových sokolských sborů zcela zbytečných mnohdy vedle již stávajících starších sborů, však žel, citíme při tom, že nářky naše a lítost jsou asi marnými. Neleží to v naší moci abychom vyrůstání takových větších věcí naší jen škodících nových činitelů zabránili, aniž jest v moci naší, abychom se zdarem vždy přispěli ku spojení se sborů, kde to výhodno. Drobečkování se a kouskování bylo od jakživa naší národní necností a také ji bezpochyby zůstane dokud aspoň dva Čechové na zeměkouli budou dýchat. Pohleďme jen jak počínají si naši v jiných spolecích. Mnohem hůře ještě než v sokolských. Tak máme ku př. v Chicagu přes 30 různých čísel (Č. S. P. S.). Boží vědí, kolik: v téměř městě jest různých čísel J. Č. D. a jaký nesčíslný téměř počet jest loží a čísel všelijakých jiných spolků podporujících a k tomu se zakládají stále ještě nová a nová čísla té neb oné podporující neb jiné jednoty. Organ Bratrstva Č. S. P. S. v čísle 18. ze dne 1. června t. r. praví, že příští sjezd v St. Paulu měl by záležitosti (zakládání nových řádů) jež stává se již nešvarem, věnovati svou pozornost. A v takové podpůrné jednotě mají to přece v moci, aby zabránili tvoření se nových řádů zcela zbytečných a číselnou svou slabostí a členstvem všelijak zverbovaným zájmy celku poškozujících. Čeho my můžeme činiti proti zakládání zbytečných sborů sokolských? My pouze můžeme očekávati od uvědomělosti lidu českého, že nebudou takové zcela zbytečné, nákladné a konkurenční sbory podporovati. Jaká však bývá to uvědomělost u mnohých? Dlouho, po celých 10 roků nechťeli jsme se dotknouti jedné věci a to odstranění podpory úmrtí ve sborech sokolských. Kdyby ta byla obstála, dnes bychom jistě nebyli svědky toho jak leckde vyrůstají sbory sokolské jako houby po dešti a jak jsou leckde jen k tomu, aby členové jejich pomáhali k tomu, by některému vykutálenému hostinskému pivo nezvětralo. Pohleďme, jak za špatných časů v posledních dvou letech ubylo na členstvu ve všech sborech, vyjma v těch, kde mají úmrtní podporu jako ku př. v New Yorku. Nemělo by nás toto přimět, abychom trochu přemýšleli?

— Dobrý jeden časopis česko-amer. na jedné straně zlehčuje tělocvik sokolský a v téměř čísle na jiné stránce lituje, že se Sokolové Čeští nesúčastnili nedávno pořádaných olympických závodů v Řecku. — Není nad důslednost! — Myslíme, že každému svědčí nejlépe, když se drží toho čemu rozumí. Špatně pochodí švec, jenž chce křečejího pončovat, jak žehliti kabát.

— Pro závody starších v St. Louisu, bude platiti že ti, kteří jsou přes 35 roků, budou počítáni v družstva starších. Vím, že nás mnoho přes 35 let starých a ještě cvičících není, však přece mohlo by se nás k závodům dostaviti slušný počet, kdyby jen z dobré vůle. Samo Chicago mohlo by vyslati starších borců jistě 15 neb 20. Rozumí se samo sebou, že starší připraví se také na prostná a cvičení tyčemi, by mohli súčasnit se pak veřejného cvičení. V každém sboru měli by býti starší členové, již schopni jsou závodů se súčasnit, by se k nim připravili. Odkladu v tom již býti nemůže!

Cvičení na náradí.

Podává Jan Mendik, spol. cvičitel N. J. S.

(Pokračování.)

Met y rozno ž m o .

- 1 Výšvih roznožmo napřed
- 2 z odrazu
- 3 rozběhu
- 4 kmihu v podporu
- 5 kmihu ve visu
- 6 na pravo (l) pozpátku
- 7 na zad
- 8 na pravo (l) popředu
- 9 Výskok roznožmo napřed
- 10 z odrazu
- 11 rozběhu
- 12 kmihu z podpory
- 13 kmihu ve visu
- 14 s obratem v pravo (l)
- 15 na pravo (l) pozpátku
- 16 s obratem v pr (l)
- 17 na zad
- 18 s obratem v pr (l)
- 19 na pr (l) popředu
- 20 s obratem v pr (l)
- 21 Převhiv roznožmo napřed
- 22 z odrazu
- 23 rozběhu
- 24 kmihu v podporu
- 25 kmihu ve visu
- 26 s obratem v pr (l)
- 27 na pr (l) pozpátku
- 28 s obratem v pr (l)
- 29 na zad
- 30 s obratem v pr (l)
- 31 na pr (l) popředu
- 32 s obratem v pr (l)
- 33 Výsed roznožmo napřed (do sedu roznožmo) (na hřbet, na krk)
- 34 z odrazu
- 35 rozběhu
- 36 kmihu v podporu
- 37 kmihu ve visu
- 38 s obratem v pr (l)
- 39 na pr (l) pozpátku
- 40 s obratem v pr (l)
- 41 na zad
- 42 s obratem v pr (l)
- 43 na pr (l) popředu
- 44 s obratem v pr (l)
- 45 Výsed roznožmo střížmo v pr
- 46 Stříž roznožmo v pr
- 47 Roznožka napřed
- 48 z odrazu
- 49 rozběhu
- 50 kmihu v podporu
- 51 kmihu ve visu
- 52 ze zásvihu
- 53 zásvihu odrazem
- 54 zásvihu rozběhem
- 55 zásvihu kmihem v podporu
- 56 ze zásvihu kmihem ve visu
- 57 s obratem v pr (l)

58	na pr (l) pozpátku
59	s obratem v pr (l)
60	na zad
61	s obratem v pr (l)
62	na pr (l) popředu
63	s obratem v pr (l)
Kotouly, překoty a přemety.	
vysazeně (prohnutě).	
1	Kotoul napřed (na zad) z rozběhu
2	kmihem ze vzporu
3	z kliku
4	podporu o předloktí
5	visu o paži
6	odrazem z podporu ležmo
7	dřepmo
8	klečmo
9	stojmo
10	z visu stojmo
11	ze vzporu
12	z kliku
13	podporu o předloktí
14	ze sedu roznožmo
15	snožmo
16	jízmo
17	kmihem ze vzporu do kliku
18	kmihem ze vzp do podp o předloktí
19	do podp ležmo
20	stojmo
21	dřepmo
22	klečmo
23	do sedu rozn (snož jíz)
24	do visu o paži
25	do stoje na zemi
26	kmihem z kliku do vzporu
27	do podp o předloktí
28	do podp ležmo (stoj., dřep., kleč.)
29	do sedu
30	do visu o paži
31	do stoje na zemi
32	kmihem z pod o předl do vzp
33	do kliku
34	do podp smišeného
35	do sedu
36	do visu o paži
37	do stoje na zemi
38	kmihem z visu o paži do vzp
39	do kliku
40	do podp o předl
41	do podp smiš.
42	do sedu
43	do stoje na zemi
44	odraz. z podp smiš. do vzporu
45	do kliku
46	do podp o předloktí
47	do visu o paži
48	do stoje na zemi
49	odrazem z visu stojmo do vzporu
50	do kliku
51	do podp o předl
52	do visu o paži
53	do stoje na zemi
vysazeně rychle (zvolna) (prohnutě rychle (zvolna)	
54	Kotoul napřed (na zad) ze vzporu do kliku
55	do podp o předloktí
56	do podp smišeného
57	do sedu
58	do visu o paži
59	do stoje na zemi
60	z kliku do vzporu
61	do podp o předloktí
62	do podp smišeného

63	do sedu
64	do visu o paži
65	do stoje na zemi
66	z podp o předloktí do vzporu
67	do kliku
68	do podp smišeného
69	do sedu
70	do visu o paži
71	do stoje na zemi
72	z podp smišeného do vzporu
73	do kliku
74	do podp o předloktí
75	do sedu
76	do visu o paži
77	do stoje na zemi
78	ze sedu do vzporu
79	do kliku
80	do podp o předloktí
81	do podp smišeného
82	do visu o paži
83	do stoje na zemi
84	z visu o paži do vzporu
85	do kliku
86	do podp o předloktí
87	do podp smišeného
88	do sedu
89	do stoje na zemi
90	Překot klikem (vzporem) z rozběhu
91	z kmihu ve vzporu
92	v kliku
93	v podporu o pře. loktí
94	ve visu o paži
95	ve svisu
96	z odrazu z podporu ležmo
97	stojmo
98	dřepmo
99	klečmo
100	z visu stojmo
101	ze vzporu rychle (zvolna)
102	ze vzporu jízmo rychle (zvolna)
103	z kliku rychle (zvolna)
104	z podp o předloktí rychle (zvolna)
105	z podp ležmo rychle (zvolna)
106	stojmo rychle (zvolna)
107	dřepmo rychle (zvolna)
108	klečmo rychle (zvolna)
109	ze sedu snožmo rychle (zvolna)
110	roznožmo rychle (zvolna)
111	jízmo
112	Překot na zad klikem (vzporem) z kmihu (odrazu)
113	Přemet klikem (vzporem) z rozběhu
114	z kmihu ve vzporu
115	v kliku
116	v podporu o předloktí
117	ve visu o paži
118	ve svisu
119	z odrazu z podp ležmo
120	stojmo
121	dřepmo
122	klečmo
123	z visu stojmo
124	ze vzporu rychle (zvolna)
125	ze vzporu jízmo rychle (zvolna)
126	Přemet klikem (vzporem) z kliku rychle (zvolna)
127	z podporu o předloktí rychle (zvolna)
128	ze sedu rychle (zvolna)
129	Přemet letmo
130	Přemet na pr (l) stranou
M e t y v e v i s u .	
ze svisu, z odrazu, z kmihu, v noupání.	
1	Přešvih pravonož dovnitř
2	zevnitř

- 3 na pravo dovnitř
- 4 zevnitř
- 5 Výkrut na zad
- 6 napřed
- 7 Průvlek na zad
- 8 napřed
- 9 Průmyk na zad
- 10 napřed
- 11 Podmet
- 12 Podmet na zad
- 13 Překot na zad
- 14 napřed
- 15 na zad roznožmo
- 16 napřed roznožmo
- 17 na zad odchylmo na pr
- 18 napřed odchylmo na pr

Tvary přechodů s nářadí na zem.

- 1 Odsun odbočmo na pravo
- 2 na levo
- 3 přednožmo
- 4 zanožmo
- 5 Seskok napřed
- 6 na zad
- 7 na pravo
- 8 na levo
- 9 Sesed únožmo v pr napřed
- 10 pozpátku
- 11 na zad
- 12 popředu
- 13 Sesed odnožmo v pr napřed
- 14 pozpátku
- 15 na zad
- 16 popředu
- 17 odbočmo na pr napřed
- 18 na zad
- 19 přednožmo na pr (l)
- 20 zanožmo na pr (l)
- 21 skrčmo napřed
- 22 na zad
- 23 roznožmo napřed
- 24 na zad

(Pokračování.)

15. zpráva cvičitelská

za dobu od 29. dubna do 21. května 1896
z Coal City, Ill.

Coal City jest hornické místo v rozsáhlém úhelném revíru. Leží v Grundy Co., asi 60 mil jihozápadně od Chicaga v rozlehlé, nepřehledné rovině. Čítá na 2000 obyvatelů, v nichž Češi tvoří značnou část. Cvičení jsem odbýval docela pravidelně v pondělí, ve středu, v pátek a v neděli, pro slabou návštěvu však byl jsem přinucen ho zkrátiti, ač látka probrána celá.

V ý k a z o n á v š t ě v ě .

Zapsaných 7, úhrnná návštěva v 13 cvičeních 70, průměrně v jednom cvičení 5 cvičenců. Jednotliví cvičenciúčastníci se počtu cvičení:

13krát Vyskočil Václav	11krát Vyskočil Josef, žák
11krát Albrecht Frant.	11krát Hejda Václav, žák
11krát Kříž Josef	Skrát Trubač Štěpán.

Sokolská Jednota Horník v Coal City, Ill. má 25 členů. Cvičení odbývá v síni dosti přiměřené, najmuté za měs. \$2. Z nářadí mají: můstek, 2 žíněnky, kůň, bradla, hrazdu, tyče a břemena. Cvičících členů mají slušné družstvo, slabou návštěvu zavinila pouze náhoda. Jeden cvičenec se rozsemohl na zimnici a jiní dva se poranili při práci. Na hlavní závody do St. Louis, Mo., připravují se vyslati jednoho závodníka. — Na zdar! Jan Mendík.

Ze župy Chicagské.

Zápis z schůze cvič. sb. dne 12. dubna 1896.

Náčelník župní Dr. Štulík zahájil schůzi. Protokol z minulé schůze čten a přijat. Náčelník oznamuje, že vůbec nemá práva za-

sedat co náčelník dle stanov neb jiné župy již dávno zvolily své náčelníky, však sbory župy zdejší dosud ničeho v tom neučinily. Dále upozornil na protná cvičení a tyčemi ku příštím závodům, která má náčelník župní vypracovati. Usneseno jednohlasně, aby povinnost tuto na se vzal Dr. Štulík; ten uvolil se cvičení ta vypracovati. Přijat návrh, aby ti členové sokolských sborů, kteří patří k víc než jedné sokolské jednotě, požádání byli odstoupení od jednoho nebo druhého sboru. — Náčelník oznamuje, že návrh naší župy ohledně cvičení prostných a tyčemi byl konečně přijat velkou většinou. — Jednáno o uspořádání veřejného cvičení chicagských závodníků před závody a vítězek aby rozdělen byl stejně mezi sedmi místními, k župě patřícími sbory, což přijato. — Usneseno zvoliti dvoučlenný výbor, který by zajistil síň Plz. Sok. nejdéle na tři týdny před závody; zvoleni: náč. Dr. Štulík a Ant. Haller. Tyž výbor má uloženo zeptati se na cenu hudby za 9 a za 12 mužů. — Přijat návrh dopsati výk. výb., by vydal pravidla k závodům nejdéle na 3 měsíce před závody a námítky proti pravidlům mají být zaslány v. v. nejdéle do dvou týdnů po obdržení jmenovaných pravidel. — Též má býti výk. výb. dopsáno, by tělocvičný výbor vřadil do pravidel článek určující stáří veteránů na 30 let. — Přijato, by tajemník dopsal místním sborům, by zvolily si výbor dvou zástupců, již by měli na starosti vypravení zvláštního vlaku ku závodům. — Usneseno odbývati příští schůzi za dva týdny. — Zástupci přítomní v dnešní schůzi: Za Plz. Sok. A. Haller, za Sokol Tyrš Václav Vinický a Jos. Holas, za Klatovský Sokol Frant. Průša a J. Zeman, za Sokol Tábor Fr. Šlauf, za Sokol Chicago Ant. Babisud, za Slov. Lípu Dr. Štulík, Fr. Hešik a Jan Krizan. — V schůzi této přítomen byl spol. cvičitel br. Jan Mendík. Na zdar!

Jan Krizan,
tajemník.

Zápis z schůze cvič. sb. dne 26. dub. 1896.

Schůzi zahájil náčelník dr. Štulík. Protokol z minulé schůze přijat. — Za Sokol „Tyrš“ dostavil se do schůze Sokol Vavříček co člen výboru na vypravení vlaku k závodům do St. Louisu. — Přijato, aby členové výboru, který zvolen na obstarání vlaku ku závodům, požádán byl dostavit se do příští schůze, která odbývati se bude dne 10. května. — Návrh přijat, aby společně cvičení se odbývalo týden před závody, dne 8. srpna; výbor jest žádán síň na ten večer pronajmouti. — Sokol Haller doporučuje, by členové cvič. sboru ke schůzím vzali s sebou cvičební šat a zaevili si před zahájením schůzi. — Zástupci přítomní v dnešní schůzi: Za Sokol Tábor Fr. Šlauf, za Klatovský Sokol Jos. Zeman a Frant. Průša, za Sokol Chicago Ant. Babisud, za Plz. Sokol Ant. Haller, za Sokol Tyrš Václav Vinický a Jos. Holas, za Slov. Lípu Frant. Hešik, Dr. Štulík a Jan Krizan. — Na to schůze ukončena.

Jan Krizan,
tajemník.

Zápis z schůze cvič. sb. dne 10. kv. 1896.

Schůzi zahájil dr. Štulík. — Protokol z minulé schůze čten a přijat. — Z výboru na obstarání vlaku za Sokol „Tábor“ přítomen byl dnešní schůzi Sokol Jos. Pokorný. — Usneseno, by tajemník dopsal výboru v St. Louisu, zdali již vyjednali se železniční společností ohledně snížení cen k závodům. — Přijato jednohlasně, by sbory zdejší k župě patřící požádány byly o poplatek dvou dollarů každý ku krytí vydejší společ. cvičitele za jeho bytování v Chicagu. — Přítomní zástupci: Za T. J. S. Čechie Ant. Šusterka; za Sokol Tyrš Vác. Vinický; za Slov. Lípu dr. Štulík a Jan Krizan, za Plz. Sok. Ant. Haller.

Jan Krizan,
tajemník.

Ze župy Východní.

Zápis o schůzi župního výboru,
odbývané 26. dubna 1896.

Schůze zahájena starostou, br. J. Beníškem. Zápis z minulé schůze čten a přijat. Dopis Tělocvičné Jednoty „Blesk“ z Baltimore čten a přijat. — Oznámeno, že se v Jednotě brooklynské necvičí. Usneseno, jednotu tuto dopisem k činnosti vybičnouti s

dotazem, pakli by si bratři ti přáli cvičitele cvičení pořadových, by župnímu výboru tak co nejdříve oznámili ustanoví čas, kdy by je měl navštívit.

Výbor na vyzvání krajanů westfieldských získal více address tamních pokročilých Čechů a v práci své pilně pokračuje.

Příjem v této schůzi: Od Jed. „Blesk“ za 2. půlletí 1895 \$5.30 a od T. J. Sokol v N. Y. za totéž půlletí \$25.00. Vydání za cesty a poštovné dozoreům 18 centů. Přenos a příjmy do konce dubna '96 \$62.33. Vydání \$3.36. U pokladníka se nalozá \$58.97.

A n t. V o ř í š e k, jed.

Ze župy Západní.

Zápis o schůzi ústředního výboru ze dne 6. dubna 1896.

Schůzi zabýval a vedl starosta br. A. Kment. Nepřítomni bratři Vác. Šebek a Rud. Havelka. Zápis o schůzi minulé přijat jak čten; dopisy Těl. Jed. Crete, Bruno, Schuyler, Wilber, South Omaha, Komenský, Plattsmouth, Jiří Poděbrad, Linwood přijaty; v nich souhlasí se s poplatkem 5 centů čtvrtletně.

Dále čten a přijat dopis od B. Ningra, v němž děkuje za důvěru mu danou co podnáčelníku Západní župy, jakož i br. Fr. Filipa ze Cedar Rapids.

Br. náčelník udává, že obdržel zprávy od následujících sborů: Omaha, Crete, Plattsmouth, Bruno, Linwood, Saint Louis, Cedar Rapids. Tím schůze skončena.

Župní poplatek zaslaly: Bruno 60c, Schuyler 90c, So. Omaha \$1.55, Wilber \$4.00. Příjem \$7.05. Vydání za poštovné 60c.

Na zdar! V. J. Š e b e k.

DOPISY.

Ve Westfield, Mass., dne 5. května 1896. — Jak Vám známo z předposledního Sok. Am., založila T. J. S. ve Westfield „Veřejnou čítárnu“ a zároveň minime v krátkém čase založili „Knihovnu“. K tomu účelu budeme pořádati jednu neb dvě zábavy. — Jelikož naše zábavy jsou vždy dobře navštěvovány a zároveň finanční výsledek bývá skvělý, tudíž doufáme, že ve prospěch podniku tak užitečného a velmi prospěšného pro české obecníctví ve Westfield, budou i na dále podporovány. Co se veřejné čítárny týče, jest dobře navštěvována, jak od Sokolů tak i od širšího obecníctví.

Zároveň vzdáváme díky et. pp. vydavatelům za jejich ochotné zasílání časopisů. Též jest povinností mojí, podati zprávu stran cvičení. Cvičení pořadová jsou navštěvována dobře. Poněvadž přibýlo více nových členů, probíráme cvičení od počátku a doufám, když stále tak čteně navštěvováno bude, tak dobrých výsledků docílíme. Co se týče cvičení na náčiní, to se poslední čas slabě navštěvuje, neb jsou zde členové vesměs již starší, avšak doufám, že se co nejdříve opět lépe vzpruží a cvičení navštěvovati budou. Co se čekanců a žáků týče, to musím podati dobrou zprávu. Cvičí se 2krát týdně na veškerém náčiní. Náčelník Sokol Ol. Bažata věnuje veškerou pili tomuto mladému dorostu, z kterého doufáme vychovati statné Sokoliky. — Na zdar! J o s. Č e r v e n ý, dop.

V Chicagu, dne 16. května 1896. — (Z K l a t o v s k é h o S o k o l a.) — Maje psáti o činnosti či vlastně nečinnosti činných členů naší jednoty velice nejen mne ale i jiné starší bratry musí zarmucovati ono nedbalé navštěvování cvičení ale i schůzí. Mámeť též i u nás několik bratrů, kteří skutečně čestnou tvoří výminku a kteří zasluhují uznání skutečně celé naší jednoty, ti však sami, při nejlepší vůli ničeho nezmohou a to neustále vzpružování a nabádání k činnosti bývalé, k tak hromadnému navštěvování cvičení jak bývalo, i tu nejpevnější povahu unaví. Mámeť tělocvičnu, která časem se dá upravit aby vyhovovala ce nejlépe potřebám tělocvičným. Jsmeť skorem jejími spolumajetníky, kdežto jiné jednoty drahého nájmu aneb závislosti na hostinském hledí se domoci vlastní tělocvičny. Nuže, naši bývalí přeborníci a všichni již vždycky čest klatovskému Sokolu jste na veřejných cvičeních činívali, přičiňte se, aby palma vítězství rozumného cvičení o příštích závodech připadla opět harcovníkům našim. Již vzhůru tedy

Sokolové do cvičirny a chutě připravujte se k veřejnému společnému cvičení a pak na závody. — Na zdar! F r. O r t.

V Baltimore, Md., dne 18. května 1896. — Z našeho sboru, Sokolské Jednoty Blesk, bývaly nedávno v Sokolu Americkém dva někdy i tři dopisy v jednom čísle, teď však není o nás ani zmínky. Chci tedy zmíniti se jak si stojíme.

V sboru našem jednáno nedávno o stejnokroji a tu se přišlo k tomu náhledu, že jest záhodno abychom jednou byli všichni stejným opravdu krojem opatřeni. Za tou příčinou rozhodli jsme se objednat do dostatečné zásoby látku na stejnokroj z velkoobchodu Sok. Rud. Hurta z Chicaga, rovněž tak košile, šňůrky ke kajdám a knoflíky. Nemusi se tedy žádný Sokol teď vymlouvat, že nemohl si zaopatřiti stejnokroj jaký má být. Škoda, že v sboru našem vládnou teď dvě strany. On sice časem řekne některý Sokol že jest to tak dobře, však já myslím že jest to dobře jen pro různé, nikoli ale pro dobro sboru. Časem se totiž právě jen pro různé zapomíná na jednání nevyhnutelné a k tomu ještě působí se nepřátelství mezi jednotlivými Sokoly.

Někdy pak nejedná se správně. Dám příklad. Jeden Sokol byl u sboru žalován. Dán návrh, aby stížní výbor žalobu vyšetřil a návrh ten podporován. Starosta řekl, že by překročil stanovy připuštěním návrhu k hlasování, že žádného výboru stížního není a kdyby bylo, že členové posledně přijmutí v čas jeho zvolení u sboru nebyli. Protokol však dokazuje, že stížní výbor zvolen byl a uvádí jména zvolených. Musí snad býti volen nový stížní jakmile se nový člen přijme? Na to ať odpoví redakce Sokola Am. (Odpověď red. Vyšetřování stížností ponecháno jest sborům. Ve stanovách sborových jest uvedeno, kdy a kolikačlenný výbor stížní se volí. Stanovy Sok. Jed. Blesk po ruce nemáme a tudíž nemůžeme bratru pisateli přání jeho vyhověti. Možná že v sboru jeho volí stížní výbor na určitou dobu, snad na rok; možná také že volí jej pro každý jednotlivý případ zvláště.) Jak mnoho by nás mohlo býti, kdyby každý jen podle stanov jednal a žádného nepřátelství nedělal. Každý přece příslibuje při svém vstupu do sboru, že se chce o jeho rozkvět přičiňovati, ale někdo jak podepíše již na rozkvět spolku zapomene a táhne se stranou. Takový snaží se aby stal se vůdcem strany a děláje různé jen sboru škodí.

Proto bratři nehleďte na tu ani na onu stranu, ale hleďte jen pro sbor přičiňlivě pracovat. Nehleďte na toho, kdo z vás chce jen těžit, ale připomeneť si, že co Sokolové máte ve prospěch sboru působiti.

Naši cvičící členové těší se na letní cvičení v Českém Háji, blíže Česko-Národního hřbitova. Přeji jim, aby statečně se tužili. Na zdar! C. J. N a v r á t i l.

V Humboldt, Neb., dne 23. května 1896. — Jelikož již dávno nebyla od nás podána žádná zpráva, musím se sám zmíniti o činnosti, či lépe řečeno nečinnosti sboru našeho. Od našeho znovu-založení až do měsíce března cvičení navštěvovali členové velmi pilně. Pro nějaké soukromé nedorozumění bylo cvičení na krátkou dobu velmi mizerně navštěvováno. Tu jsme se opět dohodli, a jak to vyhlíželo, vše začínalo se svorností mezi námi. To bylo bohužel než na krátkou dobu, neb někteří zangličtělí členové sboru našeho, jak se sami vyjádřili když jsme se jich ptali, jestli půjdou do cvičení, pravili: „I'm too tired“, tak do cvičení jsou „too tired“, ale u džbánku aneb u karet to vydrží sedět až do půlnoci. Myslím, že když mohli navštěvovat cvičení až do nedávna, že by mohli chodit i dále. Ale co to dělá, za jedno, jest to pouhá lenost, za druhé, kdyby si četli více o dějinách národa českého, a všimali si více řeči české, pak by „nebrebentili“ tu angličtinu všude. Česká řeč by jim byla milá a oni by věděli co jest sokolský sbor. A jaké místo zaujímá mezi mládeží českou v Americe. Kdyby to tak činili, byli by více uvědoměni a s potěšením by vždy čekali na ta krásná cvičení, která máme v Sokolovně naší. Ačkoliv jsme sbor mladý, máme tělocvičnu tak dobře zařízenou jako mnohý sbor starší. A tak mně to přichází ku podivu jak takový člen může sedět u karet, aneb toulat se do noci po ulicích namísto aby šel do cvičení, které by mu bylo prospěšné, a kde by se alespoň něčemu dobrému naučil.

Však již dosti o tom; máme zde ještě jeden druh mladíků, kteří k sokolskému sboru nepatří, jsou též většinou rozeni zde v Americe, a pokládají sokolský sbor za něco zbytečného. Věru jest

zde v Humboldt, i v okolí mnoho mladíků, kteří by mohli dobře se přidat k sboru našemu, ale jak praví: to já mohu moje peníze upotřebit jináč. Když se někde pořádá nějaký „šindik“, to jsou tam ti první, a hýří a pijou až do bílého rána, a částečně se i poperou. Kdyby na místo navštěvování tak zvaných „šindiků“ se přidali k sokolskému sboru, zajistě by jim to nebylo na škodu, a byli by ctění a vážení mezi sourodáky o mnoho více.

A teď o něčem jiném. Tento měsíc jsme počali s cvičením záků, kteří byli až příliš dlouho zanedbáváni. Ve schůzi, odbyvané 10. května, byl zvolen za jich cvičitele br. Fr. Hynek. Hned do prvního cvičení se jich přihlásilo 9. Doufáme že se přihlásí i ti ostatní, neb br. Hynek jest mezi mladou tou drobotinou velice oblíben. Česká nedělní škola, která byla založena sborem našim na venkově, v síni, kde se cvičí odvětví Sokola Vyšehrad, pokračuje znamenitě. Vyučovat se počalo první neděli v květnu; přihlásivších se dítek je kolem 40. Učitelství na se převzal chvalně známý a obětavý Sokol br. Fr. Dobrovolný.

Minulý měsíc jsme pořádali zábavu v síni Č. S. P. S., která se dosti dobře zdařila. Na konec toho měsíce uspořádáme výlet s veřejným cvičením. — Na zdar !

F. K o t o u č ml.

Newark, N. J., dne 27. května, 1896. — Co dopisovatel jsem poznal, jak jest těžko zastávat úřad ten. Není těžko snad dopis napsat, ale když se tam tak trochu pravdy napíše, co lze očekávat? Inu, je to smutné. Já vím, že jsme všichni chybní, to je jistá věc a že je Sokol Americký pro pěkné dopisy a ne snad pro nějaké třenice. Proto myslím, že každý dopisovatel se snaží pěkný dopis napsat, aby při tom nebyl žádný uražen. A najde-li se tam přece něco, čím se některý bratr cítí uražen, tu jistě nucen byl dopisovatel tak psát, neboť není možno vše zamlčet. Je málo jednot sokolských, kde by se snaželi všichni bratrsky a měli vůli stejnou. Proto doufám, že se bratři v Newarku umoudří a že si rozváží, proč si říkáme „Bratře!“ a že budou hledět, bychom mohli dát příklad jiným. Protož zatím dost, nebo bych mohl zase dostat přes nos. Raději něco jiného. Tak se musím zmínit o tělocvičném klubu Sokolek, které sestřičivše své hlavinky dohromady, ujednaly si pořádat zástěrkovou zábavu dne 16. května ve prospěch knihovny sokolské, což jest věru chvalyhodné. Návštěvu měly slabou. Zase musím začít se svou starou písničkou, když není to možno zamlčet, že Sokolici v velkém množství se účastnili, abych řekl, celkem 10 a to ještě ti mladí. To je vidět, jak jednáme, a to ještě ve prospěch naší knihovny. Zábava byla veskrze lačná, ale výtěžek byl jistě malý. Se sokolským Na zdar !

F r . H o l e č e k .

St. Louis, Mo., dne 1. června 1896. — S jakými pocity piši tento dopis do našeho orgánu, Sok. Am., uzná jen ten, který vidí naši milou tělocvičnu v ssutinách.

Setkáváme se v životě všeobecně s rozličnými překážkami a svízely, ale co postihlo město naše dne 27. května t. r., nedá se vyspat. Není ani k uvěření, že něco podobného v životě kdy se přihodilo, by vichřice sklátila kolem 7000 domů a více jak 400 mrtvých zanechala, nepočítaje raněné.

Ruka se mi třese nad spoustou tou, kde není úlevy, kde není potěšení, kde vidí jeden druhého co hybný stroj.

Jak zprvu sděleno, octl se naše tělocvična ve dvou nebo ve třech minutách v ssutinách. Když jsme přečkali a prodělali ty největší obtíže za poslední dva roky, všecky naděje přišly v zmar.

Místa, kde mělo být to nejpříjemnější se setkání našich milých Sokolů, věrných bratrů všech jednot N. J. S. v měsíci srpnu t. r., není více. Strana celá, čelící na 9. ulici, zaujímající prostor jeviště, je úplně stržena v spoustu cihel. Jeviště strženo a rozmeteno úplně, střecha posunuta se svého místa, plech a prkna odnesena, okna vytlučena. Všude viděti spousty vody, která měla všude přístup. Náčiní je poškozeno, hlavně žíněnky. Jdeme dolů a vidíme, jak voda hledá všude cestu skrze stropy. Jdeme dále a překvapeně hledíme, jak kůželník nedávno opravený leží úplně srovnán se zemí. Pohlédnem vzhůru a nevidíme pro slze, které se derou z očí. Říká se, že není důstojno muže, jakým každý Sokol býti má, aby plakal, když ale vidí zničenou to, co s velkou námahou, s velkou obětavostí našich členů, s velkou láskou ošetřováno bylo, tu musí zaplakat nad tou spoustou, která postihla naši jednotu, kdy se toho

nejméně nadála. Co teď? Sbor náš vydal vše na uplacení dluhu a jest bez pomoci.

Vidíme ty věrné bratry, jak pracují na uklizení trosek, vidíme, k jaké obětavé práci jsou ochotni pro náš sbor, vidíme náčelníka našeho, jak neunavně hledí a pracuje s druhými.

Srdce každého by musilo býti z kamene, aby se neobměkčilo k pomoci nějaké. Vím velmi dobře, že naše bratrské jednoty nemají nazbyt. Věděli jsme to dobře a proto vždy hleděli jsme sami vše mezi sebou shledat, bychom jen nemusili žádati pomoci. Ale dnes musíme, ano musíme, bychom uchránili to, co máme, na čem jsme začali a co povinností naší jest. Dnes není místa ku cvičení; kde se octneme, kde naše tělocvičná škola a vůbec vše, bychom dostáli mohli slovu. Proto bude pomoci třeba a to pomoci brzké od našich bratrských jednot. Každého Sokola srdce musí zaklepat na pravém místě, by podal pomocné ruky v tisni největší, aby sbor náš mohl se postaratí opět o naši tělocvičnu, by veškerá námaha o vlastní stan a zajištěnou existenci nepřišla nazmar. Škoda způsobená na tělocvičně odhaduje se na 3 tisíce dolarů.

Mezi poškozenými jest též počet Sokolů, kteří utrpěli cyklonem škodu na majetku. Tak hodinářský obchod Sok. Tomka zničen úplně, obuvnický obchod Sok. A. Pešouta zničen částečně vodou. Pisatel těchto řádků pocítil škodu na svém majetku dosti velkou, taktéž Sok. Fr. Reinerovi a Al. Vránovi způsobena škoda za mnoho set doll. Sok. Ant. Chabr zničen úplně, na nábytku poškozeni jsou Sok. Fr. Vrána, August Tesař a mnoho jiných. Mezi zabitými nacházíme Sok. Vác. Plačka, který po delší řadu let patřil k našemu sboru; česť budiž památce jeho! Sokol Petr Pířha poraněn na noze. Národní síň Č. S. P. S. utrpěla též značné škody; věž ze středu odnesena, střecha poškozena a všechna okna rozbita. Škoda se čítá na 15 set dol.

Tělocvična spolku německých turnerů na 10. a Carroll ul. byla zničena úplně, taktéž tělocvična katol. spolku.

V. K. T ř í s k a .

New York, dne 1. června 1896. — Ve dnech 15., 16., 18. a 19. května byla pořádná výstava či bazar ženských ručních prací zdejším Těl. Sb. Dívek a Paní a čistý příjem, který asi 500 dol. obnáší, darován bude výhradně ve prospěch vlastní tělocvičny. Byla to poprvé zde v české osadě naší pěkná snůška ručně a uměle pracovaných různých potřeb domácích i okrasných předmětů. Byla to česká ruka, která pracovala neunavně po dlouhý čas na každém jednotlivém předmětu. Výsledek jest dosti uspokojivý. Přes časy nepříznivé návštěva každého dne byla velká a bratři naši každodenně dostatečně zastoupeni byli. Jsou sice mnozí, kteří výstavku ani neviděli, ačkoli vlastenectvím neustále se chlubí, nu těm milerádi to odpouštíme, neboť obětavost je velmi vzácná cnota. V pondělí svatodušní účastnil se sbor náš slavnosti položení základního kamene pro Národní Dům. Slavnost tato byla největší, co kdy český New York viděl a sbor náš byl okrasou průvodu tak malebného. Ačkoliv sbor náš nejčestněji zastoupen byl, ačkoliv svoji hudbu sbor náš si platil, dále že pěvecký dobor účinkoval jak na staveništi, tak při koncertu, dále protože z dobré vůle odstoupili jsme od Dobročinné Společnosti, kde požadavky naše nám vyplniti nechtěli a proto že sami vlastní Sokolovnu si stavíme, tu na staveništi při slavnosti hlavní řečník český p. V. B. Tůma nepřimo napadl sbor náš několika slovy nepřilíživými, která p. Tůma stavi do světla poněkud jiného, než v jakém by rád býti chtěl. Pan Tůma z toho obrovského vlastenectví by nejraději viděl, aby byl Sokol tam, kde asi roste pepř. A já p. V. B. Tůmu ujišťuju, že onen šturec v jeho řeči nanejvýš vlastenecké nám udělený rozhodně nepřijímáme a podruhé, až zase něco „velikého“ přednáseti bude, by mluvil přímo a neobcházel různými kličkami ze zášti proti jednotě naší.

Již mnohý národní mučedník byl zde zneuznán a může se to přihodit i těm vlastencům, kteří vlastenci, dokud to jde. A proto „zameť každý u svých dveří“.

Výroční picnic, který dne 30. května byl pořádán, vydařil se znamenitě, ač myslím, že výtěžek bude menší, než leta minulá. Zábava nenucená trvala celé odpoledne až téměř do půlnoci. Sestry naše navštívily nás sborově v počtu hojném.

Nejdůležitější práce pro sbor náš byla vykonána koncem měs. května. Byl učiněn a podepsán kontrakt se stavitelem, kterýž se uvoluje postaviti do 15. října t. r. tělocvičnu za 34 tisíce dolarů.

Vyobrazení, jakož i popis budovy naši zajisté uveřejníme co nejdříve v Sok. Am. Zítra se začne pracovatí plnou parou a proto Sokolové ruce k společnému dílu každý přilož. Koncem tohoto, nebo počátkem budoucího měsíce položíme základní kámen na krásný český chrám tělocvičný, kde volně bude moci Sokol rozvinat své peruti, a povinnosti každého Sokola budí jeho účastenství při slavnosti této. Kdo ještě nedoufal, že podnik se uskuteční, jest přesvědčen o skutku učiněném. Kdo máš bratře peníze uložené, zapůjč je na podnik, který jest jistější než banka, kupuj bondy, jež naše jednota vydává, hlavně však nezapomeň ukládati si na kolky uloženou daň, kterou ve 4 letech složenou máš mít. Podporuj jen ty obchodníky, kteří podnik náš podporují. Vůbec hleď jakýmkoli způsobem prospěti účelu všem nám společnému.

Na konec musím se zmíniti o změně velmi důležité a sice v případě úmrtí bratra jde pouze jeden sbor bratru onomu na pohřeb. Který člen z řečeného sboru však k pohřbu se nedostaví, podléhá trestu 1 dol., aneb může za sebe některého bratra z jiného sboru poslati. Následkem změny této půjde něco přes sto členů každému bratru na pohřeb a to tuším úplně postačí. Právě se dozvídám, že opět v úterý bude pohřeb jednoho Sokola a proto změna tato jest velice výhodná a praktická. Na zdar!

M. K a f k a .

P. r. Přimlouvají jsme se před několika měsíci v t. l. za odstranění drahých parád pohřebních, uvedše pro to důvody. Těší nás, že T. J. S. v New Yorku učinila alespoň částečnou opravu v obvyklém drahém způsobu sborového účastenství při pohřbu bratrů zemřelých.

V Cedar Rapids, Ia., dne 3. června 1896. — S radostí oznamuji, že jsme se již dostali pod svůj vlastní krov.

Letošní 30. květen utkví našim bratrům a sestrám v živé paměti, neboť to jest den sváteční pro celé Spojené Státy americké i byl letos též pro naši jednotu.

V den ten na hřbitovech zdobených poslední přibytky člověka a my zas jsme připravovali tělocvičnu k významné ale jen soukromé slavnosti odevzdání tělocvičny svému účelu.

Přál bych Vám bratři viděti ten chvat při přípravě té. Na všech stranách se pracovalo s jakýms vnitřním rozčilením a radostí. Zde viděli jsme bratra Z., jak svým uměleckým okem roztříchoval obrazy a věšel je, tam zase br. P. pobíhal s pilkou a kladivem, br. U. prohlížel, zda obrazy dobře visí, br. H., ačkoli doutníkář od řemesla, činil se, aby sbil dohromady stoly, což se mu též podařilo.

Večer měla býti ta naše soukromá slavnost. Jak se dalo očekávat, nepřišli zase ti, co nikdy nepřijdou, když jest něco sokolského. Jen opět ty známé tváře bylo viděti, které vidáváme vždy a všude. Bratrů se dostavilo — řeknu více nežli méně — asi 28 ze 116, je to hezké procento, ale malé. Sokolky se dostavily v počtu slušném. Asi k 10. hodině přivítal br. J. Dostál, starosta zdejší jednoty, shromážděné a mezi jiným pravil, že je na to hrd, že může co starosta Sokola první přivítati shromážděné pod vlastní střechou. Po něm řečnil br. A. M. Zahorík.

Věřte bratři, kdybychom se všichni vespolek řídili dle slov br. Z., pak by přestaly mezi námi mnohé nepěkné zvyky. Br. Zahorík byl odměněn bouřlivým potleskem.

Při slavnosti té účinkoval též orchestr, kterýž přednesl několik koncertních čísel. A že pěkně hráli, musilo se též tančit, jak již to u nás Čechů bývá. Vždyť jest to naší slabou stránkou tančit a při tom pivo trunčit. K půlnoci roznášely sestry Sokolky zákusky, jež chutnaly jak náleží. Ale řekněte, komu by to nechutnalo, když to podávají tak něžné ručky! Čas byl vyměřen jen do 12 hodin, ale že jsme se tak bratrsky bavili, zůstali jsme tam až do třech. Kéz by takových večírků bylo více!

Doufám, že teď se rozvine lepší činnost ve cvičení, což již bylo vidět. Jest žádoucí, bychom více navštěvovali cvičení než se až posud dlo. Máme před sebou závody v St. Louisu; buďme na ně dobře připraveni, při tom však nemyslíme žádné krkolomné výkony.

Podle všeho, jak již víme, pošle naše jednota jen dva závodníky, ačkoli br. R. psal, že jsou závody přednější než tělocvična. Ano věřím tomu a mnoho jiných se mnou, ale u nás byla letos přednější tělocvična. Předně, že jsme ji potřebovali a podruhé že jsme ji mohli dostat laciněji tentokrát, než jindy.

Naše tělocvična stojí nás s opravou \$2.400.00 s pozemkem 60 stop širokým a 140 stop dlouhým. Každý člověk ví, že jsme koupili majetek ten za fatku. Proto u nás byla přednější tělocvična.

Zase jest mi zaznamenati o jednu smutnou zprávu více. Doprovodili jsme k poslednímu odpočinku starostku našich Sokolek Ant. Strakovou. Ačkoli každý čekal, že zemře, přece nás ta zpráva překvapila. Zemřela 18. května a 21. května jsme ji vyprovodili co první obyvatelku na právě zřízený český Národní hřbitov. Sokolky ji též doprovodily na poslední pouti. Pravím, Sokolky že ji doprovodily, ale stejnozkroj zůstal viset někde doma na hřebíku. V neděli 24. května byl otevřen Český Národní hřbitov. Kde již odpočívala starostka Sokolek. Před smrtí si přála, aby byla pochována tam. Jak každého to překvapilo, když již ušel první náhrobek na hřbitov! Na pomníku jest vytesán uměle na straně ku bráně sokolský znak, na přední straně jeho jest nápis „Antonie Straka, starostka Těl. Jed. Sokolek Tyrš, stáří 34 roků“, na pravé straně pak nápis: „Pochována první na tomto hřbitově“ a na levé straně napsáno: „K milé upomínce věnuji Sokolové“. Hrob byl obložen a ozdoben květinami. Mnoho, mnoho lidí se pozastavilo nad hrobem upřímně Češky, které bylo vše české a zvláště sokolské svatým. Nám její památka nevymizí nikdy. Ta sestra zemřela s našim na věčnost se odebravším starostou K. Mojžíšem měla stejný osud. Náš starosta dokončil jen jednu schůzi, ve které byl nastolen a ona též. Jak divně osud řídí naše cesty! Přáli bychom jim oběma, by mohli mezi nás zavítat do naší vlastní tělocvičny. Ale osud chtěl jinak. — Doufám, že příště nebudu psáti nic smutného.

J. J. H r b e k .

V Chicagu, dne 5. června 1896. — Jelikož odstoupil jednatelem náš velmi málo o nás do „Sok. Am.“ podal a nově zvolenému dosud možno nebylo pro jiné sborové práce o činnosti našeho sboru něčeho uveřejnit, podávám zde stručný přehled naší činnosti za tento rok.

26. prosince '95 pořádali jsme veřejné cvičení, jež bylo uspokojivé co se týče finanční stránky.

25. ledna pořádán maskární ples, který se vydařil tak, že možno nám bylo vyrovnati zbývající dluh na pozemcích váznoucí, a ihned přikročeno k uspořádání výstavy, bychom konečně dodělali se cíle a zbudovali svoji vlastní síň, a nebyli postrkováni s místa na místo, jak se nám koncem roku '95 stalo, kdy majitel síně, bývalý Sokol, pan Novotný, na nás vysoké nájemné požadoval a my nuceni byli se odstěhovati do místnosti jiných, které nevyhovují sice členům cvičicím, ana jest tělocvična nízká a poměrně malá, však v jiném ohledu úplně sbor náš uspokojuje.

Výsledek výstavy dosud znám není, jen tolik možno říci, že na poměry nynější bude zajisté uspokojivý a to hlavně přičiněním našich Sokolek, které byly zorganizovány Sokolem Kar. Barešem a Sokolem Fr. Novotným — a dne 7. března pod prapor náš po vřelé řeči bratra Štulíka a našeho starosty V. Sedláka a odpovědi Sokolky Vlachové starší co předsedkyně sboru uvedeny, načež následovala nenucená bratrská zábava.

Skutečně zasluhují Sokolky naše díky za obětavost, jakou ukázaly při obsazování knížek, tak některé obsadily až 3 knihy v poměrně velmi krátkém čase, kdežto velmi málo bylo bratrů Sokolů, již měli jednu knihu jen a tu obsazenou úplně.

Jednota naše čítá 76 členů, z nichž 10 cvičí s 30 žáky pod cvičitelem Fr. Strakou.

Žakyně odevzdány Sokolkám, jichž cvičí průměrně 16 s 15 žakyněmi pod vedením náčelníka Ant. Bobysuda a cvičitele Frant. Straky.

Pracujeme skutečně neúnavně, tak máme opět v projektu velký společný výlet s našimi ochotníky a Sokolkami, však rmouti mne, že musím vyznat, že podniky veškeré provéstí musí takřka stále jedni a titíž, kdežto ostatních pět šestin členů přijdou jen k hotovému a ještě pak jim to či ono není vhod. (P. r. Tak bývá žel všude, že jen na bedrech několika horliveců všechna práce ve sboru spočívá.)

Bratři, pracujte svorně všichni stejnou láskou k dobru naší věci, neohlížejte se na poznámky mnohých nezkušených a zajisté že Vás bude každého těšit to vědomí, až pohlížeti budete na náš stánek „I já jsem přispěl seč síly mé stačily k uskutečnění tohoto.“ — Na zdar!

L. K o e h l e r ,
tajemník sboru „Chicago.“

Schůze výkonného výboru N. J. S.

New York, dne 18. května 1896. — Schůzi zahájil starosta, br. Al. Wokal, za přítomnosti všech členů. — Zápis o minulé schůzi přijat. — Jednota „Chicago“ v Chicagu souhlasí s přijutím sboru „Vlast“ do Nár. Jednoty Sokolské. — S jednáním výkonného výboru ohledně návrhu Plz. Sokola vyjadřují souhlas svůj sbory: „Slov. Lípa“, „Chicago“ a „Čechie“ z Chicaga, „Komenský“ z Humboldt, Neb. a „Svornost“ z Morrisania; jednota st.-louisická souhlasí s Plz. Sokolem. — Společný cvičitel, br. Jan Mendík, oznamuje, že dne 2. června přijede do Baltimore. — Jednota st.-louisická splácí \$21.80 a vzhledem k ostatnímu žádá o poshovění. — Jednota „Tyrš“ zasílá čtvrtletní zprávu a žádá o poshovění. — Jednota newyorská žádá o zapůjčení stuh z Čech k národní slavnosti položení základního kamene k Národní Budově v New Yorku. Přijat účet jednatele na \$5.46 za poštovné atd. od 3. března do 18. května. — Výbor tělocvičný předchází pravidla k závodům, jež s některými změnami a dodatky přijata. — Přijata omluva br. Chrástila pro nepřítomnost v minulé schůzi. — Na to schůze skončena.

F. Lier, zapisovatel.

Přijem a vydání N. J. S. od 1. května do 31. května 1896.

Přijem.

Květen 1. T. J. S. Mladočech v Racinu, za I. 1896.....	\$ 9.20
Sokol Chicago v Chicagu taktéž.....	18.20
4. Těl. Jed. Sokol v Crete taktéž.....	8.00
12. St. Louis dopl. za III. 1895.....	21.80
13. Newarku za I. 1896.....	6.30
přeplaceno.....	.20
18. Č. A. J. Sokol v St. Paulu za I. 1896.....	7.80
Různé předplatné na Sok. Am.....	1.90
23. Těl. Jed. Sokol v Milliganu dopl. na IV. 1895.....	.20
na I. 1896.....	4.40
T. J. S. Budivoj v Detroitu za I. 1896.....	7.00
27. Těl. Jed. Sokol v Linwood taktéž.....	2.20
Úhrnem	\$87.20

Převádí se.....	87.20
Hotovost z předešlého účtu	903.73
Celkem	\$990.93

Vydání.

Květen 4. Společnému cvičiteli za duben.....	\$75.00
jízdy v Chicagu.....	3.70
cestu do Coal City	2.41
Témuž náhrada za placenou vazbu knih o cvičení s náradím.....	1.75
6. Sokolu Tyrš v St. Louisu vrácené zápisné	10.00
Za přihradku na knihy a pod. na psací stolek N. J. S.	3.00
Na agitaci na prospěch zrušení le poplatku poštovního z časopisů v místě rozesílaných.....	5.00
Br. F. Lierovi za oběžníky na jednoty	3.00
18. Témuž za 3400 výt. „S. A.“ pro květen s výpravou a kolky	98.85
Br. jednatelem náhrada hotových výloh od 3. března do 18. května 1896 a sice: za běžné poštovné a pod.	3.39
za rozeslání Sokola z Prahy za duben a za reklamovaná čísla i roč.	2.07

Úhrnem

Přijem.....\$990.93

Vydání

Hotovost

v dluhopisu na \$500\$565.00

na bance a u pokladníka 217.76

Jos. Říha, jed.

Členové noví a vyloučení.

Z T. J. Sokol v Newarku byl vyloučen pro neplacení Ant. Podlešňovic. Fr. Holeček, taj.

ADRESÁŘ NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

VÝKONNÝ VÝBOR NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ V NEW YORKU:

Al. Wokal, starosta, 1 Skillman Ave., Long Island City, N. Y.; J. Kadlec, náměstek, 320 E. 71st St.; Jos. Říha jed., 1204—2nd Av. Fr. Lier tajemník, 410 E. 71st St.; Jos. Wocel pokladník, 346 E. 78th St.; Jos. Brodil, Jan Pavlík, Ant. Jahoda, Fr. Chrástil. Náč. A. Tesař, 1906 So. 12th St., St. Louis, Mo, podnáč. J. Pavlík.

Župa Východní, sídlo v New Yorku.

Ústřední výbor: starosta J. Beníšek, jed. A. Voříšek, 338 E. 71st St. pokladníci V. Hampl, Ferd. Martyny, A. Heida, náč. Fr. Zborník 501 E. 72nd St., místonáč. F. Martyny N. Y., F. Vančura L. I. City. SOKOL JED. BLESK Baltimore; jed. V. J. Šimek, 932 N. Broadway T. J. SOKOL Brooklyn, N. Y., taj. E. Biza, 906 Flushing Av. T. J. S. FUEGNER, L. I. City, N. Y., taj. Ant. Majer, 236 Crescent St. S. J. SVOBNOST, Morrisania, N. Y.; F. Chrástil, 840—169th St. T. J. SOK. Newark, Franta Holeček, 280—15. Av. T. J. SOKOL, New York; taj. Jos. Záklasník, 360 E. 72nd St. T. J. SOKOL WESTFIELD, MASS. Jos. Červený, 79 Meadow St.

Župa Západní, sídlo v Omaze, Neb.

Ústř. výb.: před. A. Kment, 1245 So. 15th St., taj. V. Šebek, 1407 So. 4th St., pokl. John Mathouser, další čl. výboru Rud. Havelka a Vác. Raba, Omaha. náčelník J. Pecival, 1516 Williams St., podnáčelníci Franta Filip, Boh. Ninger. T. J. SOKOL ŽIŽKA, Bruno, Neb.; taj. Frank Zelený. TYRŠ C. R. SOKOL, Cedar Rapids, Ia.; A. M. Zahorík, 2nd Ave. T. J. SOKOL, Crete Neb. taj. Vác. Daniel T. J. SOKOL, Linwood, Neb., taj. Karel Dočekal. T. J. SOKOL Omaha; taj. Jos. F. Kunc, Rear 1416 William Omaha T. J. S. ČESKÝ LEV, Oxford Junction, Ia.; taj. Jos. Milota. T. J. S. PLATTSMOUTH, Neb., J. C. Pták, tajemník. T. J. S. MILLIGAN, Neb., Frant. Hrdý, jed. T. J. SOKOL, Schuyler, Neb., taj. Josef Otrádkovský, P. O. B. 247. T. J. SOKOL, So. Omaha, Neb. jed. Frant. Hájek 20 O St.

T. J. SOKOL St. Louis, Mo.; jed. A. Hájek, 2349 S. 11th St.

T. J. SOKOL, Wilber, Neb.; taj. Jan H. Brt

T. J. S. JIRÍ PODĚBRAD, Clarkson, Neb., taj. Jan D. Wolf

T. J. S. KOMENSKÝ, Humboldt, Neb., J. Kotouč, jr.

Župa Střední, sídlo v Milwaukee, Wis.

Ústřední výb.: Před. J. Zahorík, taj. a jed. H. Vrba 621 Chestnut St.; pokl. Vác. Straka; další členové výboru Fr. Kaplan a V. Simandl, Jos. Štibr, náčelník, cor. Broadway & Smith Ave., Cleveland, O.; podnáčelníci J. Zahorík a A. Jedlička.

SOKOL ČECH, Cleveland, O.; taj. Ant. Jedlička, 112 Croton St.

T. J. S. NOVÁ VLAST, Cleveland, O., A. Pánek, 122 Sacket St.

T. J. SOKOL Cleveland, taj. Fr. Skala, 158 Croton St.

T. J. S. BUDIVOJ, Detroit Mich.; j. J. J. Podaný, 762 Antoine St.

T. J. S. PODLIPNÝ, Detroit, Mich.; taj. E. Novák, 53 Williams Av.

ČES. AM. SOKOL Manitowoc, Wis.; taj. A. J. Fanta, 312 N. 8th St.

TĚL. J. SOKOL, Milwaukee, Wis.; K. Jiran, 530—12th St.

T. J. S. MLADOČECH, Racine, Wis. Jiří Mach, care of „Slavie“.

Č. A. JED. SOK., St. Paul, Minn., A. Jurka, 16 Douglas St.

Župa Chicagská, sídlo v Chicagu, Ill.

Ústř. výb.: R. Hurt, 593 Blue Island Avenue, T. Vonáček, taj., cof R. Hurt, 593 Blue Island Ave., F. Holub.

— Náč. K. Štulík, 525 S. Lincoln St., místonáč.: F. Hešík, R. Hurt.

KLATOVSKÝ SOKOL, Chicago; taj. Al. Mašek, 571 W. 18th St.

PLZENSKÝ SOKOL Chic.; taj. S. Süssland 629 W. 21st St.

SOKOL CHICAGO, Chic. L. Koehler, 963 Washtenau Ave.

SOKOL SLOVANSKA LIPACHICAGO, Jind. Hájek, 133W. Taylor St.

TĚL. J. ČECHIE Chicago; taj. Jan Rauš, 14 Currier St.

T. J. S. TYRŠ, Chicago, Ill. A. J. Švestka 515 W. 21st St.

T. J. S. TABOR, Chicago, Ill., jed. Jos. F. Šlauf, 1531 So. 41st Ave

SOKOLSKÁ JED. HORNÍK, Coal City, Ill., taj. Fr. Kříž, B. 152

„Sokol Americký“, časopis Sokolstva čes.-ameríc. Nákladem výkonného výboru Národní Jednoty Sokolské.

VYCHÁZÍ 15. KAŽDÉHO MĚSÍCE V NEW YORKU, N. Y.

Dr. K. Štulík, pořadatel, 525 S. Lincoln St., Chicago, Ill. Jos. Říha, jednatel výk. výb. N. J. S., 1204—2nd Av., New York.

Předplatné a veškeré dopisy pro „SOKOLA AMERICKÉHO“ buďtež zasílány pořadateli.

JAN ČEPEK
pozemkový, na oheň a

→* život *←

pojišťující jednatel.

ÚRADVNÝ:

315 E. 73. ul., N. Y. a 367 Woolsey Av. L. I. C.

Za \$75. koupíte nyní
Nelepší Prapor
a nádherné Odznaky za 75 ¢.
J. W. ZERZAN
1322 Tenth St. OMAHA, NEB.

Nezapomínejme na četbu!

U jednatele v. v. N. J. Sok. dostati lze tyto knihy:

TYRŠ: Základové těloviku	\$1.00
KOZIŠEK: Cvič. veš. na koni na šif	.10
HRON: O cvič. soustavě	.20
MENDÍK: Pověy ku podrobnému procvičení pořadových cvičení	.05
KLENKA: Cvičení s kuželi	.20
Těl. hry II. (S nářadím)	.25
Tyršovy Úvahy a řeči I. 1.	.25
Tyršovy Úvahy a řeči I. 2.	.25
III. Slet všesokolský v Praze (S ill.)	.30
Fuegner. Životopis	.10
Tyrš. Životopis	.10
Vaniček. Sok. epistoly I - IV.	.10
" Sokol, jeho směr a cíl	.02
J. A. Komenský a jeho snahy těloc.	.02
" Sokol Americký" z roků 1879, 1882, 1886, 1887, 1889, 1891, 1892, 1893, (jeden ročník)	.50

Pozn. Tyršovy Úvahy jsou po většině na skladě u sborů.

Všem členům jednot sokolských
oznamuji, že v brzkou vydám vlastenecké epistoly s názvem:

Cena 1 výtisku bude 20—30 kr.

Žádám bratry jednatele neb ony bratry, kteří v jednotách rozšiřování literatury na starosti mají, aby spisu mému laskavou pozorností věnovali a pokud možno přihlášky své v brzkou zaslali jednatele výk. výboru N. J. S. Podle počtu přihlášených výtisků stanovím cenu krámskou tak, aby knížka byla všem členům přístupná. — Na zdar!

Na Královských Vinohradech, na štědrý den r. 1895.

František Horálek, nakladatel.

Chicagský oznamovatel.

F. H. Hrdlička,
hostinský
v síni T. J. Sokol ČECHIE
32-34 EMMA ULICE,
blíže Milwaukee Ave., Chicago, Ill.
Příhodná místnost k odbývání schůzí, plesů a zábav
všeho druhu.

Sokol Jindřich Schulz
vlastní velký obchod
nábytkem a kamny,
580-582 Blue Island Ave.

Na skladě má kuchyňské nádobí, lampy,
karpety a j. Prodává též na splátky.

Karel Fívek
jest zručným a dovedným ve vy-
konávání prací spadajících do
klempířského oboru.

Úřadovna: 81 Clark ul. p. č. 20
Obydlí 674 May ulice.

Fr. Pavlíček,
okresní a městský zeměměřič.
Výměry a nákresy lotů vykonává rychle.

František Randák,
ARCHITEKT.

Úřadovna: 95 Washington ul.,
Pokoj č. 63-64, Chicago.

Týž zhotoví na přání i plány pro venkov. Stavbám
tělocvičen a veřejných budov věnuje se zvláště
pozornost.

Jest veřejným tajemstvím, že
VÁC. DONAT,
576 západní 19. ul.

vyrábí chutné a zdravé šumivé nápoje, kte-
réž jsou zvláště Sokoly oblíbeny.

K. J. Hlinka, Jos. Kašpar.
Hlinka a Kašpar,
679-687 Laflin ul.

vykonávají veškeré kamenné
práce na stavby.

W. Koláček & Co.

574-578 BLUE ISLAND AVE.

686-690 LOOMIS ULICE.

Nejoblíbenější a největší
obchod strážní.

F. KORBEL & BROS.,
pěstitelé vína v Sonoma Co., Cal.
Odvětví: 684-686 W. 12th Street,
Chicago, Ill.

Chicagský oznamovatel.

... SOKOL ...

J. F. MALÝ,

FOTOGRAF

570 záp. 18. ulice.

Zhotovuje nejlepší fotografie za mírné ceny; zvláštní pozornost věnuje sokolským skupinám.

Červená, modrá — ne, ale
CYRIL FIALA,
obslouží Vás
v Plzeňském Sokole
nejlepším domácím a importovaným pravým plzeňským.
Chutným lunčem a vším, čeho jest k blahu tělesnému zapotřebí.
Navštivte jej!

~ SOKOL ~

FR. VAVŘÍČEK
— vyrábí —

dobrých doutníků,
přestěhoval svůj obchod do č.
461 záp. 18. ul.

Dr. Vinc. Fischer,
— český —
zubní lékař,

570 Blue Island Avenue,

ROH LOOMIS ULICE.

ZNÁMÝ SOKOL
FRANTA ŠIŠKA
vyrábí dobré
havanské i domácí doutníky,
827 SO. ASHLAND AVE.

Slyšeli jsme, že kdo stavěl a nedal stavět

→* Fr. Maškovi, *←
1096 z. 19. ul., blíž Western Ave.
tak řekne: To jsem byl „Dydla“, že jsem mu to nedal, mohl jsem býti bez zlosti; vím, že je to „pánský pán“. A ještě prý dá z každé stavby, kterou na tuto oznamku dostane, příspěvek na dobrý účel.

Dr. Karel Štulík
LÉKAŘ
~ ~ ~
RANHOJIČ,
525 SO. LINCOLN ST.
Může býti zavolán z kterékoli lékárny v Chicagu:
— Telefon: West 229. —
V lékárně J. H. Xelovski-ho, roh Blue Island Ave. a Loomis St. denně od 7 do 8 hodin večer.

849 So. Ashland Ave. 849

Frant. Topinka
Contractor a Stavitel.

Práce vykonává levně a přesně dle nákresu. Rozpočty v době krátké.

849 So. Ashland Ave. 849

Sokolské stejnokroje! Sokolský kroj cvičební!

JOHN J. DVOŘÁK & SPOL.
oděvní a zakázkový krejčí,
604—606 BLUE ISLAND AVE.

Zhotovují sokolské stejnokroje, kroje cvičební pro Sokoly i pro žactvo i mají na skladě sokolské pásy i monogramy. Vše v cenách nejnižších. Též oděv hotový i zakázkový, klobouky, čepice atd.
Sokolské pásy! Oděv hotový i zakázkový!

Obchod bankovní, pozemkový, přeplavní a pojišťovací.

ANTHONY KOZEL,
DRUHÁ ČESKÁ BANKA.
532 W. 18th St., Tel. C. 386, Chicago.
J. L. VOBORSKÝ, zástupce.

Česká pivovarnická společnost v Chicagu.
BOHEMIAN BREWING COMPANY
— of Chicago. —
684 — 706 BLUE ISLAND AVE

„Není to, jak to má být“,
— ale —
VACLAV ČADA,
815 SO. ASHLAND AVE.,
má vždy různé plzeňské i domácí pivo
a dobré doutníky.

SOKOL
Jan Železný,
618 z. 18. ul.
obslouží každého ve svém nově
zařízeném
OBCHODĚ OBUVÍ
JAN PECHA,
notář,
přeplavní a pojišťující jednatelství
328 z. 18. ulice.

\$500 zaplatí \$500

J. G. PANOCH
zdali dobře a správně nepojistí proti ohni, aneb v jiném případě poškození za mírný poplatek. Zvláštní pozornost věnuje se vyrovnávání pozemkových a vodních daní.

Sokolské stejnokroje! Sokolský kroj cvičební!

JOHN J. DVOŘÁK & SPOL.
oděvní a zakázkový krejčí,
604—606 BLUE ISLAND AVE.

Zhotovují sokolské stejnokroje, kroje cvičební pro Sokoly i pro žactvo i mají na skladě sokolské pásy i monogramy. Vše v cenách nejnižších. Též oděv hotový i zakázkový, klobouky, čepice atd.
Sokolské pásy! Oděv hotový i zakázkový!

Obchod bankovní, pozemkový, přeplavní a pojišťovací.

ANTHONY KOZEL,
DRUHÁ ČESKÁ BANKA.
532 W. 18th St., Tel. C. 386, Chicago.
J. L. VOBORSKÝ, zástupce.

Česká pivovarnická společnost v Chicagu.
BOHEMIAN BREWING COMPANY
— of Chicago. —
684 — 706 BLUE ISLAND AVE

Sokol Karel Král
559 západní 19. ulice,
vlastní obchod s tvrdým i měkkým
uhlím, koksem a dřívím
na rohu 16. a Laflin ul.